

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

2^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 24 Μαρτίου 2022 με την εξής σύνθεση: Αικατερίνη Ζερβού, Πρόεδρος, Βικτωρία Πισμίρη – Εισηγήτρια και Χρήστος Σώκος, Μέλη.

Για να εξετάσει α) την από 14.02.2022 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΑΕΠΠ 246/15.02.2022 Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία «...» (εφεξής η «πρώτη προσφεύγουσα»), που εδρεύει στ.. ..., οδός ..., αρ. ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται και β) την από 14.02.2022 με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 253/15.02.2022 Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία «....» (εφεξής η «δεύτερη προσφεύγουσα»), που εδρεύει στ.. ..., οδός ..., αρ. ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

κατά του «...», όπως νομίμως εκπροσωπείται (εφεξής η «αναθέτουσα αρχή»).

κατά της εταιρίας με την επωνυμία «....», που εδρεύει στ.. ..., οδός ..., αρ. ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία άσκησε παρέμβαση στο πλαίσιο της πρώτης προσφυγής

κατά της εταιρίας με την επωνυμία «...», που εδρεύει στ.. ..., οδός ..., αρ. ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται η οποία άσκησε παρέμβαση στο πλαίσιο της δεύτερης προσφυγής.

Με την πρώτη προσφυγή η πρώτη προσφεύγουσα αιτείται να γίνει δεκτή η προσφυγή της, να ακυρωθεί η από 4/2/2022 απόφαση της αναθέτουσας αρχής (εφεξής η «προσβαλλομένη») εκ του αποσπάσματος πρακτικού συνεδρίασης αριθμ. 6/4-02-2022 (ΘΕΜΑ 18ο) μετά του συμπροσβαλλόμενου υπ' αριθ. 1-8/12/2021 και 12/1/2022 Πρακτικού σε ορθή επανάληψη της Επιτροπής του διαγωνισμού, να ακυρωθεί κάθε άλλη συναφής με τις ανωτέρω πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής, προγενέστερη ή μεταγενέστερη αυτών.

Αριθμός απόφασης : 501,502 /2022

Με τη δεύτερη προσφυγή, η δεύτερη προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της προσβαλλομένης κατά το μέρος που κρίθηκαν με αυτήν ως πλήρη και σύμφωνα προς τους όρους της διακήρυξης τα δικαιολογητικά συμμετοχής και η τεχνική προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας και αποφασίσθηκε κατόπιν τούτου η αποδοχή και η βαθμολόγηση αυτής με 120 βαθμούς.

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προδικαστικής προσφυγής, έχει καταβληθεί το παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του π.δ. 39/2017, ποσού 5.320,00 ευρώ, υπερβάλλον κατά το ποσό των 1,86€ από το ποσό των 5.318,14€ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ... και την εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»), το οποίο και υπολογίζεται με βάση την εκτιμώμενη αξία της σύμβασης χωρίς ΦΠΑ, ποσού 1.063.628,32€ και για την άσκηση της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής, έχει καταβληθεί το παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του π.δ. 39/2017, ποσού 5.319,00€, υπερβάλλον κατά το ποσό του 0,86€ από το ποσό των 5.318,14€ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ... και την εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»), το οποίο και υπολογίζεται με βάση την εκτιμώμενη αξία της σύμβασης χωρίς ΦΠΑ, ποσού 1.063.628,32€.

2. Επειδή, η προσβαλλομένη εκδόθηκε στο πλαίσιο της υπ' αρ. ΑΠ ... «Διακήρυξης Δημόσιου Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού άνω των ορίων ανοικτής διαδικασίας παροχή υπηρεσιών σίτισης στους φοιτητές του ... (... για το έτος 2022) με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας- τιμής» με προϋπολογισμό 1.063.628,32 χωρίς ΦΠΑ. Η ως άνω διακήρυξη αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (ΚΗΜΔΗΣ) 19.11.2021, έλαβε ΑΔΑΜ ..., και στο ΕΣΗΔΗΣ, που έλαβε συστημικό α/α ...

3. Επειδή, ο διαγωνισμός, ενόψει του αντικειμένου του, της συνολικής εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, χωρίς ΦΠΑ, της νομικής φύσης και της δραστηριότητας που το ... (...) ασκεί ως αναθέτουσα αρχή και του χρόνου εκκίνησης της διαγωνιστικής διαδικασίας, υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 4412/2016, η κρινόμενη διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του Βιβλίου IV του νόμου αυτού, η δε ΑΕΠΠ, ενώπιον της οποίας ασκείται η προσφυγή και υποβάλλεται το σχετικό αίτημα αναστολής, είναι αρμόδια για την εξέτασή τους.

4. Επειδή η υπό εξέταση πρώτη προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε στις 14.02.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, η δε προσβαλλομένη κοινοποιήθηκε δια μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στις 04.02.2022, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ. 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ από την πρώτη προσφεύγουσα αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Ασκείται δε μετ' εννόμου συμφέροντος διότι συμμετείχε με υποβολή προσφοράς στην υπόψη διαγωνιστική διαδικασία και βάλλει κατά της προσφοράς της έτερης συνδιαγωνιζόμενης δεύτερης προσφεύγουσας, η οποία έλαβε βαθμολογία 120, όπως η δική της προσφορά, και επιδιώκει να της ανατεθεί η σύμβαση.

5. Επειδή στις 17.02.2022 η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση της υπό εξέταση πρώτης προσφυγής, δια μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, σύμφωνα με το άρ. 365, παρ. 1, σημ. α' του Ν. 4412/2016 και το άρ. 9, παρ. 1, σημ. α' του π.δ. 39/2017.

6. Επειδή, με την υπ' αρ. 319/2022 Πράξη της Προέδρου του 2^{ου} Κλιμακίου ορίσθηκε Εισηγητής και ημερομηνία συζήτησης, κλήθηκε δε η αναθέτουσα αρχή να υποβάλει τις απόψεις της επί της υπό εξέταση προσφυγής και επί του αιτήματος χορήγησης προσωρινών μέτρων.

7. Επειδή στις 22.02.2022 εξεδόθη η υπ' αρ. Α146,147/2022 απόφαση της ΑΕΠΠ με την οποία έγινε δεκτό το αίτημα αναστολής και διατάχθηκε η αναστολή της διαγωνιστικής διαδικασίας έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί των υπό κρίση προδικαστικών προσφυγών.

8. Επειδή η δεύτερη προσφεύγουσα στις 28.02.2022 άσκησε εμπροθέσμως παρέμβαση (εφεξής η «πρώτη παρέμβαση») στο πλαίσιο της πρώτης προσφυγής μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, ήτοι την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα της οριζόμενης στα άρ. 362, παρ. 3 Ν. 4412/2016 και 7 του π.δ. 39/2017 αποκλειστικής δεκαήμερης προθεσμίας από την κοινοποίηση σε αυτής της προσφυγής, που εν προκειμένω, έλαβε χώρα στις 17.02.2022 δια μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ από την αναθέτουσα αρχή, με έννομο συμφέρον, κατά της προσφοράς οποίας στρέφεται η πρώτη προσφεύγουσα, επιδιώκοντας την ανάδειξή της ως προσωρινής αναδόχου. Την ως άνω παρέμβαση η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε την 01.03.2022 μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ προς την πρώτη προσφεύγουσα.

9. Επειδή στις 08.03.2022 η πρώτη προσφεύγουσα κατέθεσε μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ το με ίδια ημερομηνία υπόμνημά της επί της ασκηθείσας παρέμβασης από τη δεύτερη προσφεύγουσα, το οποίο, ενόψει της μη κοινοποίησης, έως την ως άνω ημερομηνία, απόψεων από την αναθέτουσα αρχή, λαμβάνεται υπόψη από το κρίνον την προσφυγή Κλιμάκιο, ενόψει της αρχής της αντιμωλίας (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 51/2021).

10. Επειδή στις 16.03.2022 η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε τις από 02.03.2022 απόψεις της οι οποίες, ως εκπροθέσμως κατατεθείσες, ήτοι εκτός της οριζόμενης στο άρ. 365, παρ. 1, σημ. β' του Ν. 4412/2016, δεν λαμβάνονται υπόψη από το κρίνον την προσφυγή Κλιμάκιο.

11. Επειδή στις 21.03.2022 η πρώτη προσφεύγουσα κατέθεσε το με ίδια ημερομηνία υπόμνημα επί της ασκηθείσας από τη δεύτερη προσφεύγουσα παρέμβαση και επί των απόψεων της αναθέτουσας αρχής, η εξέταση του οποίου, ενόψει της, κατά τα ανωτέρω εκπρόθεσμης κατάθεσης των απόψεων, παρέλκει.

12. Επειδή η υπό εξέταση δεύτερη προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε στις 14.02.2022 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, η δε προσβαλλομένη κοινοποιήθηκε δια μέσω της

λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στις 04.02.2022, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ. 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ από την προσφεύγουσα αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται από τη δεύτερη προσφεύγουσα, ως συμμετέχουσα στο διαγωνισμό, βάλλουσα κατά της προσβαλλομένης κατά το μέρος που αποφασίστηκε η αποδοχή των δικαιολογητικών συμμετοχής και της τεχνικής προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας.

13. Επειδή στις 17.02.2022 η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση της υπό εξέταση δεύτερης προσφυγής, δια μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, σύμφωνα με το άρ. 365, παρ. 1, σημ. α' του Ν. 4412/2016 και το άρ. 9, παρ. 1, σημ. α' του π.δ. 39/2017.

14. Επειδή, με την υπ' αρ. 324/2022 Πράξη της Προέδρου του 2^{ου} Κλιμακίου ορίσθηκε Εισηγητής και ημερομηνία συζήτησης, κλήθηκε δε η αναθέτουσα αρχή να υποβάλει τις απόψεις της επί της υπό εξέταση προσφυγής και επί του αιτήματος χορήγησης προσωρινών μέτρων.

15. Επειδή στις 22.02.2022 εξεδόθη η υπ' αρ. Α146,147/2022 απόφαση της ΑΕΠΠ με την οποία έγινε δεκτό το αίτημα αναστολής και διατάχθηκε η αναστολή της διαγωνιστικής διαδικασίας έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί των υπό κρίση προδικαστικών προσφυγών.

16. Επειδή η πρώτη προσφεύγουσα στις 28.02.2022 άσκησε εμπροθέσμως παρέμβαση (εφεξής η «πρώτη παρέμβαση») στο πλαίσιο της πρώτης προσφυγής μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, ήτοι την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα της οριζόμενης στα άρ. 362, παρ. 3 Ν. 4412/2016 και 7 του π.δ. 39/2017 αποκλειστικής δεκαήμερης προθεσμίας από την κοινοποίηση σε αυτής της προσφυγής, που εν προκειμένω, έλαβε χώρα στις 17.02.2022 δια μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ από την αναθέτουσα αρχή, με έννομο συμφέρον, κατά της προσφοράς οποίας στρέφεται η δεύτερη προσφεύγουσα. Την ως άνω παρέμβαση η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε την 01.03.2022 μέσω της

Αριθμός απόφασης : 501,502 /2022

λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ προς τη δεύτερη προσφεύγουσα.

17. Επειδή στις 16.03.2022 η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε τις από 02.03.2022 απόψεις της οι οποίες, ως εκπροθέσμως κατατεθείσες, ήτοι εκτός της οριζόμενης στο άρ. 365, παρ. 1, σημ. β' του Ν. 4412/2016, δεν λαμβάνονται υπόψη από το κρίνον την προσφυγή Κλιμάκιο.

18. Επειδή με την προσβαλλομένη η Διοικούσα Επιτροπή της αναθέτουσας αρχής ομόφωνα αποφάσισε την αποδοχή της εισήγησης του Αντιπροέδρου Οικονομικών, Προγραμματισμού και Ανάπτυξης, και του πρακτικού ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ υπ' αριθ. 1ου - 8/12/2021 και 12/1/2022 (Αποσφράγιση και Αξιολόγηση Δικαιολογητικών/Τεχνικών Προσφορών) της επιτροπής διενέργειας της υπ' αριθ. ... Διακήρυξη (ΑΔΑΜ: ...), του δημόσιου ηλεκτρονικού διαγωνισμού άνω των ορίων ανοικτής διαδικασίας με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας - τιμής για την ανακήρυξη αναδόχου που θα παρέχει υπηρεσίες σίτισης στους φοιτητές της Πανεπιστημιούπολης ... της αναθέτουσας αρχής για το χρονικό διάστημα από 01-01-2022 ή την υπογραφή της σύμβασης και την ανάρτησή της στο ΚΗΜΔΗΣ έως και 31-12-2022, που αναδεικνύει με τις σχετικές αιτιολογίες την ισοβαθμία των δύο υποψηφίων.

19. Επειδή, με τον πρώτο λόγο της πρώτης προσφυγής, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα δεν δήλωσε ότι διαθέτει υποστηρικτικό εργαστήριο παρασκευής γευμάτων, εκτός των χώρων του Ιδρύματος, και δεν υπέβαλε με την προσφορά της άδεια λειτουργίας του υποστηρικτικού αυτού εργαστηρίου, ως απαιτείται επί ποινή αποκλεισμού από τους όρους των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης. Η δεύτερη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της ισχυρίζεται ότι από τους σχετικούς όρους της διακήρυξης του διαγωνισμού καθίσταται πρόδηλο ότι ως μόνη υποχρέωση των υποψηφίων αναδόχων θεσπίζεται η εκ μέρους τους απόδειξη της διαθεσιμότητας των ζητούμενων χώρων σίτισης φοιτητών του Πανεπιστημίου, ως στοιχείο της τεχνικής και επαγγελματικής τους επάρκειας,

αντιθέτως, η απαίτηση περί απόδειξης της διαθεσιμότητας εφεδρικού εργαστηρίου, αφενός μεν θεσπίζεται υπό μορφή ποινικής ρήτηρας και όχι ως κατά κυριολεξία τεχνική προδιαγραφή, αφετέρου δε κατά τη γραμματική της διατύπωση, αφορά αποκλειστικά και μόνον τον αναδειχθέντα ως προσωρινό ανάδοχο της σύμβασης, με αποτέλεσμα να μη δύναται να αξιολογηθεί ως υποχρεωτικό και επί ποινή αποκλεισμού τιθέμενο κριτήριο τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας των υποψηφίων, ως εκ τούτου, η ζητούμενη κατά τα ανωτέρω άδεια λειτουργίας υποστηρικτικού εργαστηρίου, κατά το μέρος που αφορά αποκλειστικά και μόνον τον προσωρινό ανάδοχο της σύμβασης, προσκομίζεται παραδεκτώς κατά το στάδιο της εκ μέρους του υποβολής των ζητούμενων εκ της διακηρύξεως δικαιολογητικών κατακύρωσης και όχι κατά το χρόνο υποβολής της τεχνικής τους προσφοράς. Επί των ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της επί του λόγου αυτού με το υπόμνημά της η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της ομολογεί ότι σε κανένα σημείο της προσφοράς της δεν δήλωσε ότι διαθέτει το αιτούμενο υποστηρικτικό εργαστήριο και ούτε υπέβαλε την άδεια λειτουργίας του και ότι επιχειρεί να δικαιολογήσει την πλημμέλειά της συγχέοντας αρχικά την απαίτηση της διακήρυξης για υποστηρικτικό εργαστήριο με την όλως διακριτή απαίτηση της διακήρυξης για υποβολή άδειας λειτουργίας (ή Υπεύθυνης Δήλωσης εφόσον δεν υπάρχει άδεια λειτουργίας) για τους χώρους σίτισης των φοιτητών στην Πανεπιστημιούπολη ..., στην πόλη της ... και στην πόλη του ... Συναφώς, υποστηρίζει ότι η δεύτερη προσφεύγουσα αβασίμως ισχυρίζεται ότι δήθεν η υποβολή της άδειας λειτουργίας υποστηρικτικού εργαστηρίου αφενός δεν απαιτείται επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη, αφετέρου ότι δεν απαιτείται να υποβληθεί με την προσφορά.

20. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο της πρώτης προσφυγής, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα στα προσφερόμενα εκ μέρους της εβδομαδιαία προγράμματα σίτισης (μενού) δεν συμμορφώνεται με την απαίτηση το μεσημεριανό φαγητό να είναι διαφορετικό από το βραδινό, καθώς και με την απαίτηση το μενού με κοτόπουλο ή κρέας να μην επαναλαμβάνεται την ίδια ημέρα (μεσημέρι – βράδυ) ούτε στα γεύματα της επόμενης μέρας, ειδικότερα υπέβαλε με την προσφορά της τα αιτούμενα

τέσσερα εβδομαδιαία προγράμματα σίτισης (μενού) που προσφέρει και ειδικότερα αυτά συμπεριλαμβάνονται στο ηλεκτρονικό αρχείο της προσφοράς της με τίτλο «084. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΟΥ ΕΔΕΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ 4ΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ ... 2021 signed». Εντούτοις, τα μενού που προσφέρει δεν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της παρ. 32 των τεχνικών προδιαγραφών, καθώς σε πολλές περιπτώσεις το μεσημεριανό φαγητό ταυτίζεται με το βραδινό (ταύτιση μεσημεριανού με βραδινό), καθώς επίσης το μενού με κοτόπουλο ή κρέας επαναλαμβάνεται τόσο την ίδια ημέρα (μεσημέρι – βράδυ) όσο και στα γεύματα της επόμενης ημέρα (επανάληψη κοτόπουλου ή κρέατος την ίδια ημέρα / επανάληψη κοτόπουλου ή κρέατος την επόμενη ημέρα). Η δεύτερη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της υποστηρίζει, με τα εκεί ειδικότερα αναφερόμενα, ότι η επικαλούμενη από την πρώτη προσφεύγουσα ερμηνεία των εξεταζόμενων τεχνικών προδιαγραφών της Διακήρυξης περί του ότι δήθεν θεσπίζεται απαγόρευση ταύτισης της πρώτης ύλης (κοτόπουλο ή κρέας) των παραγόμενων γευμάτων εντός της ίδιας ημέρας είναι προδήλως εσφαλμένη, δοθέντος ότι αυτό που απαγορεύεται είναι η σίτιση των φοιτητών με την ίδια ακριβώς παρασκευή εντός της ίδιας ημέρας και ότι, κατά το μέρος που η δεύτερη προσφεύγουσα (όπως και η ίδια η πρώτη προσφεύγουσα) χρησιμοποιούν την ίδια πρώτη ύλη για την παρασκευή διαφορετικών γευμάτων ακόμα και εντός της ίδιας ημέρας, προσφέροντάς τα συνδυαστικά και με άλλα πιάτα που συναπαρτίζουν το τελικώς προσφερόμενο γεύμα, ουδόλως συντρέχει παράβαση των εξεταζόμενων τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης, απορριπτομένων ως αβασίμων των περί του αντιθέτου προβαλλόμενων ισχυρισμών σύμφωνα με την πρώτη προσφυγή. Επί των ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της επί του λόγου αυτού με το υπόμνημά της η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα επιχειρεί να δικαιολογήσει την αθεράπευτη πλημμέλεια της προσφοράς της, προβαίνοντας σε μία όλως αυθαίρετη και αντίθετη στο γράμμα τους ερμηνεία των επίμαχων όρων της διακήρυξης. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι ερμηνεύει την απαίτηση «το μεσημεριανό φαγητό θα πρέπει να είναι διαφορετικό από το βραδινό» και την απαίτηση «το μενού με κοτόπουλο ή κρέας δεν θα πρέπει να επαναλαμβάνεται την ίδια ημέρα (μεσημέρι - βράδυ) ούτε στα γεύματα της επόμενης μέρας», με την

επιπρόσθετη ανύπαρκτη στο γράμμα της διακήρυξης παραδοχή ότι η πρώτη ύλη μπορεί να είναι η ίδια, διαφορετικά, υποστηρίζει ότι η Διακήρυξη θα προέβλεπε ότι μόνο η γαρνιτούρα θα πρέπει να είναι διαφορετική. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα επιχειρεί να δημιουργήσει σύγχυση, ισχυριζόμενη ότι και στη δική της προσφορά επαναλαμβάνεται το κρέας, παραθέτοντας μία σειρά από γεύματα, τα οποία συμπίπτουν ως προς την χρήση κιμά, μάλιστα προκειμένου να το καταστήσει σαφές θέτει σε παρένθεση την λέξη «(κιμά)», εντούτοις, ο επίμαχος ισχυρισμός της υποστηρίζει ότι είναι καθ' όλα αβάσιμος, διότι παραλείπει να αναφέρει ότι βάσει των όρων της διακήρυξης ο κιμάς διακρίνεται από το κρέας και το κοτόπουλο.

21. Επειδή, με τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα δεν προσφέρει ως εξοπλισμό τουλάχιστον τρεις μηχανές κοπής κιμά, ήτοι μία για το κάθε εστιατόριο – παρασκευαστήριο στις ..., στο ... και στην ..., ως απαιτούν οι τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης, ειδικότερα υποστηρίζει ότι η δεύτερη προσφεύγουσα υπέβαλε με την τεχνική της προσφορά το ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «103. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ ... 2021 signed», όπου συμπεριλαμβάνεται η περιγραφή του προσφερόμενου τεχνικού εξοπλισμού εκ μέρους της, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται ο εξοπλισμός με α/α 21, ο οποίος συνίσταται σε μία (1) ΜΗΧΑΝΗ ΚΟΠΗΣ ΚΙΜΑ, εντούτοις, ισχυρίζεται ότι από την παρ. 31 των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης απαιτείται το κάθε εστιατόριο – παρασκευαστήριο να διαθέτει από μία τουλάχιστον μηχανή κοπής κιμά, έτσι ώστε ο κιμάς να κόβεται εντός του εστιατορίου, συνεπώς, προσφέροντας μόνο μία μηχανή κοπής κιμά, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι συνεπάγεται αυτόθροα πως για τα δύο από τα τρία προσφερόμενα εκ μέρους της εστιατόρια παρασκευαστήρια δεν διαθέτει μηχανή κοπής κιμά και συνεπώς δεν συμμορφώνεται με την απαίτηση ο κιμάς να κόβεται εντός του εστιατορίου –παρασκευαστηρίου και να μην μεταφέρεται από την αγορά. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι ακόμα κι αν ήθελε κριθεί ότι η μη πλήρωση της επίμαχης απαίτησης δεν συνιστά λόγο αποκλεισμού του προσφέροντος, τότε και σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε να αποτελεί στοιχείο

που θα διαμορφώσει την χορηγούμενη βαθμολογία αναφορικά με τα κριτήρια K3 και K6 της διακήρυξης στα οποία αξιολογείται ο προσφερόμενος τεχνικός εξοπλισμός διότι η μεν πρώτη προσφεύγουσα προσέφερε τέσσερις (4) μηχανές κοπής κιμά, ενώ η δεύτερη προσφεύγουσα μόνο μία (1), αφετέρου ότι τόσο για το κριτήριο K3 όσο και για το κριτήριο K6 αμφότερες έλαβαν συνολικά βαθμολογία 120. Η δεύτερη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της ισχυρίζεται ότι σε συμμόρφωση της τεχνικής προδιαγραφής δήλωσε στη σελίδα 8 του αρχείου της προσφοράς της ότι οι προδιαγραφές του κιμά θα είναι σύμφωνες με το Κεφάλαιο Χ του Κώδικα Τροφίμων και Ποτών και ότι η ύπαρξη χωριστής μηχανής κιμά για έκαστο υποκατάστημα στο οποίο θα παρέχονται οι υπό ανάθεση υπηρεσίες σίτισης εκ μέρους του αναδόχου, αποτελεί αυτονόητη υποχρέωση αυτού και προαπαιτούμενο για την επιτυχή εκτέλεση της σύμβασης, και ότι η δεύτερη προσφεύγουσα συμπεριέλαβε στον κατατεθειμένο εκ μέρους της κατάλογο με την περιγραφή του προσφερόμενου εξοπλισμού (βλ. αρχείο με τίτλο «103. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ... 2021 signed») μία (1) ακόμη μηχανή κιμά, η οποία προσφέρεται επιπρόσθετα προς τις κατά τα ανωτέρω ζητούμενες και πρόκειται να χρησιμοποιηθεί στο εστιατόριο που θα λειτουργεί στην πόλη των ..., προς κάλυψη του αυξημένου όγκου παραγωγής. Ακόμη, ισχυρίζεται ότι εφόσον η αναθέτουσα Αρχή διατηρούσε αμφιβολία ως προς τον ακριβή αριθμό των προσφερόμενων εκ μέρους της μηχανών κιμά, όφειλε να την καλέσει προς παροχή διευκρινίσεων σύμφωνα με το άρθρο 102 του Ν. 4412/2016. Επί των ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της επί του λόγου αυτού με το υπόμνημά της η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα με τους ισχυρισμούς της επιβεβαιώνει ότι στον προσφερόμενο εξοπλισμό της δηλώνει ότι θα προσφέρει μόνο μια μηχανή κοπής κιμά κατά παράβαση των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης, τυχόν δε κλήση της με το αρ. 102 του Ν. 4412/2016, θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη εκ των υστέρων τροποποίηση της προσφοράς της, στην οποία και δηλώνεται σαφώς και αναντίρρητα ότι προσφέρεται μόνο μία.

22. Επειδή, με τον τέταρτο λόγο της πρώτης προσφυγής, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στην προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας

δεν αναφέρεται η παραγωγική δυναμικότητα του προσφερόμενου εξοπλισμού, αλλά ούτε και η διαμόρφωση ειδικών χώρων, και παρά ταύτα γίνεται αποδεκτή και λαμβάνει βαθμολογία για το κριτήριο Κ.6. 120 βαθμούς, όπως και η δική της προσφορά στην οποία δηλώθηκε η παραγωγική δυναμικότητα του εξοπλισμού, καθώς και η διαμόρφωση ειδικών χώρων. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι, από τον παρατιθέμενο στην προσφυγή της όρο 2.3.1 προκύπτει ρητώς και σαφώς ότι τα ουσιώδη επιμέρους στοιχεία κατά την αξιολόγηση του κριτηρίου Κ6 που αφορά τον προσφερόμενο τεχνικό εξοπλισμό αποτελούν α) η παραγωγική δυναμικότητα ανά ώρα του προσφερόμενου εξοπλισμού, καθώς και β) η διαμόρφωση ειδικών χώρων εντός του εστιατορίου για ικανοποίηση των αναγκών σίτισης. Η πρώτη προσφεύγουσα επιπλέον ισχυρίζεται ότι η βαθμολογία της προσβαλλόμενης αναφορικά με την χορηγούμενη για το κριτήριο Κ.6. βαθμολογία είναι αυτή καθεαυτή αντιφατική και βαθμολογεί με 120 βαθμούς αμφότερες τις προσφεύγουσες, ενώ η δεύτερη προσφεύγουσα στην τεχνική της προσφορά δεν έχει αναφέρει, ως απαιτείται στα πλαίσια του κριτηρίου Κ.6. ούτε την παραγωγική δυναμικότητα του εξοπλισμού της, ούτε τη διαμόρφωση ειδικών χώρων στα εστιατόρια που προσφέρει, άρα θα έπρεπε να είχε απορριφθεί, άλλως, θα έπρεπε η προσβαλλόμενη να είχε χορηγήσει μικρότερη βαθμολογία για το κριτήριο Κ.6 στην σε σχέση με την χορηγούμενη στην πρώτη προσφεύγουσα βαθμολογία, και σε κάθε περίπτωση βαθμολογία χαμηλότερη της ανώτερης (120). Επίσης, αναφέρει ότι ενώ προβλέπεται ρητά στον όρο 2.3.1. της διακήρυξης ότι θα βαθμολογηθεί θετικά η διαμόρφωση ειδικών χώρων εντός του εστιατορίου για ικανοποίηση των αναγκών σίτισης, η δεύτερη προσφεύγουσα δεν δήλωσε με την προσφορά της ότι προσφέρει διαμόρφωση ειδικών χώρων έλαβε βαθμολογία για το κριτήριο Κ.6. 120, ήτοι ίδια με την βαθμολογία που έλαβε η πρώτη προσφεύγουσα, η οποία όμως δήλωσε ότι προσφέρει τη διαμόρφωση ειδικών χώρων. Η δεύτερη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της ισχυρίζεται ότι υπερκαλύπτει το κατά τα ανωτέρω θεσπισθέν κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με το κατατεθειμένο αρχείο της προσφοράς της με τίτλο «103. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ... 2021 signed», με το οποίο περιέγραψε επακριβώς τον προσφερόμενο εκ μέρους της εξοπλισμό που πρόκειται να

χρησιμοποιηθεί για την ομαλή και ακώλυτη λειτουργία των φοιτητικών εστιατορίων σε περίπτωση ανάδειξης της ως οριστικών αναδόχων, αντιθέτως ισχυρίζεται ότι η απαίτηση περί περαιτέρω ανάλυσης της παραγωγικής δυναμικότητας του προσφερόμενου εξοπλισμού και η διαμόρφωση ειδικών χώρων εντός του εστιατορίου, αναφέρονται όλως ενδεικτικώς, με αποτέλεσμα η πλήρωση (και η τυχόν υπερκάλυψη) του εξεταζόμενου κριτηρίου ανάθεσης να αξιολογείται αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με την προσκόμιση καταλόγου με την αναλυτική περιγραφή του προσφερόμενου εξοπλισμού εκ μέρους των υποψηφίων αναδόχων και την επάρκεια αυτού για την λειτουργία των φοιτητικών εστιατορίων. Επί των ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της επί του λόγου αυτού με το υπόμνημά της η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα επιχειρεί να θεραπεύσει την πλημμέλεια της προσφοράς της ισχυριζόμενη ότι τόσο η παραγωγική δυναμικότητα του εξοπλισμού όσο και η διαμόρφωση ειδικών χώρων αναφέρονται όλως ενδεικτικά. Επίσης, ισχυρίζεται ότι η παρεμβαίνουσα δεν θα έπρεπε καν να λάβει την κατώτερη βαθμολογία για το κριτήριο Κ6 και τούτο διότι δεν προσφέρει τον ελάχιστο αιτούμενο από τις τεχνικές προδιαγραφές εξοπλισμό που έγκειται στην προσφορά τουλάχιστον τριών (3) μηχανών κοπής κιμά, συναφώς, υποστηρίζει ότι ακόμα κι αν ήθελε θεωρηθεί ότι η παραγωγική δυναμικότητα του προσφερόμενου εξοπλισμού και η διαμόρφωση ειδικών χώρων συνιστούν απλά ενδεικτικά στοιχεία, ως ισχυρίζεται η δεύτερη προσφεύγουσα, και όχι στοιχεία υποχρεωτικά της προσφοράς, ώστε να καθίσταται εφικτή η συγκρίσιμη αξιολόγηση των προσφορών, τότε και στην περίπτωση αυτή δεν αιτιολογείται η κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης να χορηγηθεί η ανώτερη βαθμολογία στην προσφορά της παρεμβαίνουσας.

23. Επειδή με τον πέμπτο λόγο της πρώτης προσφυγής η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στην προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας δεν αναφέρεται το ύψος της δαπάνης σε ευρώ έκαστης πρόσθετης παροχής προς το Πανεπιστήμιο και παρά ταύτα γίνεται αποδεκτή, και λαμβάνει βαθμολογία για το κριτήριο Κ.4. 120 βαθμούς, όπως και η δική της προσφορά στην οποία δηλώθηκε το ύψος της δαπάνης σε ευρώ έκαστης πρόσθετης παροχής και ότι για κανένα από τα προσφερόμενα εκ μέρους της ειδικά μενού

και μενού για λόγους υγείας δεν αναφέρεται η διατροφική τους αξία και δεν περιγράφεται μενού τεσσάρων (4) εβδομάδων. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι η δεύτερη προσφεύγουσα στο ηλεκτρονικό αρχείο της προσφοράς της με τίτλο «102. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΠΡΟΣ ... 2021 signed» περιγράφει τις προσφερόμενες εκ μέρους της πρόσθετες παροχές προς το Πανεπιστήμιο, ΕΝΤΟΥΤΟΙΣ δεν δηλώνει το ύψος της δαπάνης (σε ευρώ) της κάθε προσφερόμενης πρόσθετης παροχής, ως αυτό διαπιστώνεται και στο πρακτικό της επιτροπής του διαγωνισμού, ενώ στην προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας περιλαμβάνεται περιγραφή κατ' είδος και ποσότητα και κοστολόγηση των πρόσθετων προσφερόμενων παροχών. Προς τούτο, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας θα έπρεπε να είχε απορριφθεί, άλλως εάν ήθελε κριθεί ότι η επίμαχη έλλειψη αφορά μονάχα την χορηγούμενη σε αυτήν βαθμολογία για το κριτήριο Κ.4, τότε και σε κάθε περίπτωση η προσβαλλόμενη κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου έλαβε 120 βαθμούς. Ακόμη, ισχυρίζεται ότι για κανένα από τα «ειδικά μενού» και «μενού για λόγους υγείας» που δηλώνει ότι προσφέρει δεν παρέχει εβδομαδιαίο μενού τεσσάρων εβδομάδων όπως απαιτεί η διακήρυξη (παρ. 31 τεχνικών προδιαγραφών), επίσης για πολλά από αυτά, ενώ δηλώνει ότι τα προσφέρει, είτε δεν αναφέρει κανένα μενού (ειδικό μενού αιμοδοσίας, νεφροπαθών φοιτητών, εγκυμονουσών γυναικών) είτε αναφέρει μόνο μενού ημερήσια ή μίας εβδομάδας (ειδικό μενού μεσογειακής αναιμίας, φοιτητών με κοιλιοκάκη, φοιτητών με διαβήτη, παχύσαρκων φοιτητών, χορτοφάγων φοιτητών, μουσουλμάνων φοιτητών), και για κανένα από αυτά δεν αναφέρει την διατροφική τους αξία ως απαιτεί ο ανωτέρω όρος της διακήρυξης στα πλαίσια αξιολόγησης του κριτηρίου Κ.4, σε αντίθεση με την προσφορά της ίδιας της πρώτης προσφεύγουσας, η οποία προσφέρει και περιγράφει μενού τεσσάρων (4) εβδομάδων και αναφέρεται για το καθένα η διατροφική του αξία. Συνεπώς, υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατή η ποιοτική αξιολόγηση του προτεινόμενου μενού, ελλείπει αναφοράς της διατροφικής αξίας του, ενώ σε συνδυασμό με την έλλειψη αναφοράς μενού τεσσάρων εβδομάδων, προκύπτει πλήρης αδυναμία επιβεβαίωσης ότι το προσφερόμενο ειδικό μενού καλύπτει στοιχειωδώς τις διατροφικές ανάγκες του σπιτιζόμενου, λαμβάνοντας υπόψη τις κατά περίπτωση ειδικές

προϋποθέσεις διαμόρφωσής του, που ενδεχομένως επιβάλλουν την παράλειψη συγκεκριμένων τροφών, συνεπώς ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη έσφαλε καθότι θα έπρεπε να είχε χορηγήσει μικρότερη των 120 βαθμών βαθμολογία στη δεύτερη προσφεύγουσα. Η δεύτερη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της ισχυρίζεται ότι η πρώτη προσφεύγουσα ουδόλως προβαίνει σε συγκριτική αξιολόγηση των επικαλούμενων εκ μέρους της σημείων υπεροχής της τεχνικής της προσφοράς έναντι εκείνων της ίδιας, με αποτέλεσμα ο κρινόμενος ισχυρισμός της να καθίσταται απορριπτέος ως προδήλως αβάσιμος και αόριστος, συναφώς υποστηρίζει ότι όσον αφορά αφενός μεν στην κοστολόγηση των εκ μέρους της προσφερόμενων πρόσθετων παροχών προς το Πανεπιστήμιο, η οποία ουδόλως τέθηκε επί ποινή αποκλεισμού των υποψηφίων αναδόχων, έκρινε εύλογο να κάνουμε ειδική αναφορά με την τεχνική της προσφορά μόνο στην κοστολόγηση της προσφερόμενης εκ μέρους της εβδομαδιαίας κάρτας σίτισης προς τους μη δικαιούμενους δωρεάν σίτιση φοιτητές της αναθέτουσας αρχής, καθώς αποτελεί αντικειμενικά μετρήσιμο μέγεθος, αφετέρου στα προσφερόμενα ειδικά μενού ρητώς εξειδίκευσε τη διατροφική αξία του προτεινόμενου εκ μέρους της εδεσματολογίου. Ακόμη, υποστηρίζει ότι ενώ η πρώτη προσφεύγουσα προσφέρει 340 ημερήσιες κάρτες δωρεάν σίτισης, συνολικού κόστους 1020 €, αντιθέτως η δεύτερη προσφεύγουσα παρέχει 200 κάρτες δωρεάν σίτισης με χρόνο ισχύος καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, συνολικού κόστους $200 \times 3 \times 275 = 165.000\text{€}$, επιπρόσθετα δε, στους μη δικαιούχους δωρεάν σίτισης, προσφέρει εβδομαδιαία κάρτα με κόστος 16€ έναντι των 21€ της πρώτης προσφεύγουσας και μηνιαία κάρτα κόστους 67€ έναντι των 90€ της πρώτης προσφεύγουσας, οι δε κάτοχοι της εν λόγω κάρτας δικαιούνται πρόσβασης σε όλες τις Πανεπιστημιούπολεις στις οποίες δραστηριοποιείται η δεύτερη προσφεύγουσα ως προς την παροχή υπηρεσιών σίτισης φοιτητών (...,..., ...,..., ...), επομένως, και κατά το μέρος αυτό υποστηρίζει ότι είναι σαφής η υπεροχή της τεχνικής της προσφοράς. Επί των ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της επί του λόγου αυτού με το υπόμνημά της η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της δεύτερης προσφεύγουσας ότι δεν προβαίνει σε συγκριτική αξιολόγηση, είναι καθ' όλα αβάσιμος, και τούτο διότι το γεγονός ότι η δεύτερη

προσφεύγουσα δεν κοστολόγησε τις πρόσθετες παροχές της, ως ρητώς απαιτεί ο οικείος όρος της διακήρυξης, έχει ως αυτόθροο αποτέλεσμα οι κοστολογημένες πρόσθετες παροχές της να υπερέχουν των μη κοστολογημένων δικών της πρόσθετων παροχών, δοθέντος ότι η ίδια η διακήρυξη απαιτεί ρητώς και σαφώς και όχι ενδεικτικώς την κοστολόγησή τους. Συναφώς, ως προς τις ημερήσιες δωρεάν κάρτες σίτισης, υποστηρίζει ότι η σχετική παροχή της ανέρχεται σε 280.500 ευρώ, ήτοι ποσό που υπερβαίνει κατά πολύ την αντίστοιχη παροχή της δεύτερης προσφεύγουσας, που ανέρχεται συνολικά μόλις σε 165.000 ευρώ. Επίσης, υποστηρίζει ότι δεν αναφέρεται στην προσφορά της ότι παρέχεται ως πρόσθετη παροχή εβδομαδιαία κάρτα 21 ευρώ και μηνιαία κάρτα 90 ευρώ ως αναφέρει η δεύτερη προσφεύγουσα, και ότι όλως εσφαλμένα η συμπεριέλαβε την εβδομαδιαία κάρτα σίτισης αντί 16 ευρώ και τη μηνιαία κάρτα σίτισης αντί 67 ευρώ ως πρόσθετη παροχή, καθώς αποτελεί τεχνική προδιαγραφή της διακήρυξης την οποία επί ποινή αποκλεισμού θα πρέπει να παρέχουν οι διαγωνιζόμενοι. Ακόμη, υποστηρίζει ότι αβάσιμα αναφέρει ως στοιχείο υπεροχής της το γεγονός ότι παρέχει τη δυνατότητα στους κατόχους της εν λόγω κάρτας να δικαιούνται πρόσβαση σε όλες τις Πανεπιστημιούπολεις στις οποίες δραστηριοποιείται η παρεμβαίνουσα ως προς την παροχή υπηρεσιών σίτισης φοιτητών διότι δεν παρέχει την επίμαχη δυνατότητα σε αυτούς που διαθέτουν την κάρτα, αλλά αντίθετα σε αυτούς που δικαιούνται δωρεάν σίτισης, συναφώς, υποστηρίζει ότι το δικαίωμα σίτισης είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιδιότητα φοιτητή και την φοίτηση σε συγκεκριμένο πανεπιστημιακό ίδρυμα. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι ως προκύπτει από τις σελ. 78-81 του αρχείου της προσφοράς της με τίτλο «52 Κ 4 ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΝΟΥ ..._snd» προσφέρει 24 (και όχι 13) πρόσθετες παροχές πλήρως κοστολογημένες, σε αντίθεση με την δεύτερη προσφεύγουσα που δεν κοστολογεί – παρά την σχετική απαίτηση της διακήρυξης - καμία πλην των ημερήσιων καρτών.

24. Επειδή με τον έκτο λόγο της πρώτης προσφυγής η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι επί ποινή αποκλεισμού υποβαλλόμενα στοιχεία της τεχνικής προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας υποβλήθηκαν σε απλά αντίγραφα χωρίς επικύρωση από δικηγόρο και χωρίς να συνοδεύονται από υπεύθυνη

δήλωση περί γνησιότητάς τους. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι υπέβαλε τις πιστοποιήσεις των προμηθευτών της στο ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «105. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΩΝ ...», όπου συμπεριλαμβάνονται σε απλά αντίγραφα (έγχρωμα και ασπρόμαυρα) χωρίς επικύρωση από δικηγόρο οι στην προσφυγή ειδικότερα αναφερόμενες πιστοποιήσεις των προμηθευτών της, επομένως έπρεπε να απορριφθεί η προσφορά της. Επί του λόγου αυτού η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εφόσον δεν αμφισβητείται ότι η κατέθεσε τα ζητούμενα πιστοποιητικά για το σύνολο των προτεινόμενων εκ μέρους της προμηθευτών, η προβαλλόμενη εκ μέρους της πρώτης προσφεύγουσας πλημμέλεια της τεχνικής της προσφοράς ως προς την παράλειψη κατάθεσης επικυρωμένων αντιγράφων των προσκομισθέντων πιστοποιητικών μπορούσε να θεραπευθεί με κλήση της προς παροχή διευκρινίσεων σύμφωνα με το άρθρο 102 του Ν. 4412/2016, όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 42 του Ν. 4782/2021. Επί των ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της επί του λόγου αυτού με το υπόμνημά της η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίμαχη πλημμέλεια της προσφοράς της παρεμβαίνουσας δεν μπορεί να θεραπευτεί δια των διευκρινίσεων διότι, δεδομένου ότι το νέο άρ. 102 του Ν. 4412/2016 οφείλει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του δικαίου της ΕΕ, καθώς το άρθρο αυτό συνιστά μεταφορά του άρθρου 56 παρ. 3 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, κατά πάγια νομολογία του ΔΕΕ, εάν μια υποχρέωση είχε ρητώς επιβληθεί επί ποινή αποκλεισμού στα σχετικά με τη δημόσια σύμβαση έγγραφα και υπό τον όρο ότι η υποχρέωση αυτή είχε διατυπωθεί εκεί με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία όπως απαιτεί το δίκαιο της ΕΕ, η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να δεχθεί οιοσδήποτε διορθώσεις παραλείψεων των εν λόγω υποχρεώσεων.

25. Επειδή, με τον έβδομο λόγο της πρώτης προσφυγής, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η πιστοποίηση HACCP του προμηθευτή της δεύτερης προσφεύγουσας ... («...») έχει λήξει και συνεπώς στερείται της αιτούμενης πιστοποίησης. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι στο ηλεκτρονικό αρχείο της προσφοράς της με τίτλο «105. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΩΝ ...» τις πιστοποιήσεις των προμηθευτών της, στη σελ. 43 υποβάλλει την πιστοποίηση διαχείρισης και ασφάλειας τροφίμων HACCP/GHP/Codec Alimentarius για τον

προμηθευτή της ... («...»), της οποίας η ισχύς άρχεται στις 10/1/2019 και λήγει στις 9/1/2020, ως εκ τούτου η επίμαχη πιστοποίηση είχε λήξει πολύ πριν την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών της προκειμένης διαγωνιστικής διαδικασίας, και ως εκ τούτου ο ανωτέρω προμηθευτής της δεύτερης προσφεύγουσας δεν διαθέτει την απαιτούμενη πιστοποίηση διαχείρισης και ασφάλειας τροφίμων σε ισχύ κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς και ως εκ τούτου ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη σφάλει κρίνοντας νόμιμη και παραδεκτή την προσφορά της και για το λόγο αυτό θα πρέπει να ακυρωθεί. Επί του λόγου αυτού με την παρέμβασή της η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από καμία διάταξη της διακήρυξης του παρόντος διαγωνισμού δεν προβλέπεται ρητώς η επί ποινή αποκλεισμού υποχρέωση των υποψηφίων αναδόχων να προσκομίσουν και για τους προτεινόμενους εκ μέρους τους προμηθευτές, πιστοποίηση διαχείρισης και ασφάλειας τροφίμων κατά το πρότυπο HACCP, αντιθέτως, με το άρθρο 2.4.3.2 της διακήρυξης υπό τον τίτλο «Τεχνική Προσφορά», θεσπίζεται γενικώς η υποχρέωση των υποψηφίων αναδόχων να καταθέσουν, από κοινού με το προτεινόμενο εκ μέρους τους πρόγραμμα σίτισης *«λίστα προμηθευτών με τις απαραίτητες πιστοποιήσεις τους»*, χωρίς να εξειδικεύεται περαιτέρω το είδος των εν λόγω πιστοποιήσεων και ότι κατά το μέρος που έχει ήδη καταθέσει με την τεχνική προσφορά της το σύνολο των ζητούμενων πιστοποιητικών, και εφόσον ετίθετο ζήτημα μη προσκόμισης επικαιροποιημένου πιστοποιητικού HACCP, η αναθέτουσα αρχή θα ήταν υποχρεωμένη να την καλέσει να αναπληρώσει τη σχετική έλλειψη, δοθέντος ότι αφενός μεν κατ' αυτό τον τρόπο ουδόλως τροποποιείται η ήδη υποβληθείσα τεχνική προσφορά της κατά τρόπο ώστε να μην της δίδεται αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των λοιπών συμμετεχόντων στη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης, ενώ αφετέρου η κατά τα ανωτέρω κλήση της προς συμπλήρωση και ειδικότερα προς επικαιροποίηση των ήδη κατατεθειμένων εκ μέρους της πιστοποιητικών αφορά γεγονότα αντικειμενικώς εξακριβώσιμα, καθώς βεβαιώνονται από έγγραφα υφιστάμενα κατά το χρόνο διενέργειας του διαγωνισμού. Επί των ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της επί του λόγου αυτού με το υπόμνημά της η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ενώ η δεύτερη

προσφεύγουσα ομολογεί την επίμαχη πλημμέλεια της προσφοράς της, επιχειρεί να τη θεραπεύσει ισχυριζόμενη ότι ο οικείος όρος της διακήρυξης δεν απαιτεί ειδικώς πιστοποίηση HACCP, εντούτοις, ισχυρίζεται ότι τούτο είναι καθ' όλα αβάσιμο διότι ο όρος της διακήρυξης αναφέρεται σε «απαραίτητες πιστοποιήσεις», μεταξύ των οποίων η μόνη και κύρια πιστοποίηση για έναν προμηθευτή φρούτων και λαχανικών, όπως εν προκειμένω του «...», είναι αυτή της διαχείρισης και ασφάλειας τροφίμων, ήτοι της HACCP/GHP/Codec Alimentarius, την οποία και δεν διαθέτει ο προμηθευτής της δεύτερης προσφεύγουσας.

26. Επειδή, με τον πρώτο λόγο της δεύτερης προσφυγής, η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από την εξέταση του φακέλου των δικαιολογητικών συμμετοχής της πρώτης προσφεύγουσας προκύπτει ότι αυτή κατέθεσε την υπ' αριθ. ... εγγυητική επιστολή συμμετοχής της τράπεζας «...» ποσού 21.272,60 ευρώ, το οποίο υπολείπεται του ελάχιστου ζητούμενου ποσού των 21.272,75 ευρώ και ότι ακόμη και εάν υποστηριζόταν ότι το ποσό αυτό δεν αντιστοιχεί επακριβώς σε ποσοστό 2% επί της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι το ποσό αυτό έχει οριστεί κανονιστικώς (και δη ως συμπέρασμα συλλογισμού), αποτελεί δε όρο της διακήρυξης, ο οποίος είναι υποχρεωτικά εφαρμοστέος ενόψει της σαφήνειάς του, χωρίς η αναθέτουσα αρχή να μπορεί να τον παραμερίσει κατά το στάδιο της αξιολόγησης, επικαλούμενη πλάνη ή παραδρομή κατά τη διαμόρφωση του κανονιστικού κειμένου του διαγωνισμού. Η πρώτη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της ισχυρίζεται ότι η παρ. 1 του άρθρου 72 σε συνδυασμό με την περ. 48 του άρθρου 2 του ν. 4412/2016 ορίζουν ότι το ποσό της υποβαλλόμενης από τους υποψήφιους οικονομικούς φορείς εγγύησης συμμετοχής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει κατά ανώτατο όριο το 2% της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ και ότι κατά τους όρους της διακήρυξης το ποσό της εγγύησης συμμετοχής θα πρέπει να ανέρχεται σε 2% του προϋπολογισμού της σύμβασης μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., ήτοι 1.063.628,32€ (προϋπολογισμός σύμβασης χωρίς ΦΠΑ) Χ 2% = 21.272,57 ευρώ, με τη δε προσφορά της υπέβαλε την με αριθμό ... ΕΓΓΥΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ της Τράπεζας Πειραιώς ποσού 21.272,60 ευρώ. Συναφώς, υποστηρίζει ότι, ως

προκύπτει από το πρακτικό της Επιτροπής του διαγωνισμού, η αναθέτουσα αρχή έλαβε σχετικά και την με αρ. πρωτ. ... Γνωμοδότηση της ΜοΠαΔιΣ, η οποία επιβεβαιώνει ότι εν προκειμένω το αιτούμενο από τη διακήρυξη ποσό της εγγύησης συμμετοχής είναι το 2% της αξίας της σύμβασης χωρίς ΦΠΑ, ήτοι το ποσό των 21.272,57 ευρώ, και όχι το ποσό των 21.272,75 που εκ προφανούς σφάλματος και παραδρομής της αναθέτουσας αρχής ΛΟΓΩ ΑΝΑΡΗΘΜΙΤΙΣΜΟΥ ανεγράφη στη διακήρυξη, ως επίσης και ότι το λεκτικό του επίμαχου όρου 2.2.2.1. της διακήρυξης δεν αναφέρει απλά το ποσό στο οποίο θα πρέπει να ανέρχεται η εγγύηση συμμετοχής, αλλά αντίθετα ορίζει τον τρόπο υπολογισμό του (2%της αξίας της σύμβασης χωρίς ΦΠΑ) και ότι τυχόν ασάφειες, επουσιώδεις παραλείψεις ή πρόδηλα τυπικά σφάλματα της διακήρυξης δεν μπορούν να ερμηνεύονται σε βάρος των διαγωνιζομένων, κατά παράβαση των αρχών του ανταγωνισμού και της παροχής ίσων ευκαιριών και θα πρέπει να παρέχεται και σε αυτούς, οι οποίοι βλάπτονται, η δυνατότητα να συμπληρώσουν την τυχόν ελαττωματική λόγω των ως άνω σφαλμάτων προσφορά τους.

27. Επειδή, με τον δεύτερο λόγο της δεύτερης προσφυγής η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το υποβληθέν από την πρώτη προσφεύγουσα ασφαλιστήριο συμβόλαιο καθώς και η πρόσθετη πράξη αυτού, ουδόλως καλύπτουν τα ζητούμενα εκ της διακήρυξης χρονικά και ποσοτικά όρια, ήτοι την παροχή ασφαλιστικής κάλυψης έναντι επαγγελματικών κινδύνων, γενικής αστικής ευθύνης προς τρίτους και αστικής ευθύνης προϊόντος για όλη τη χρονική διάρκεια της σύμβασης, με ανώτατο όριο ευθύνης τουλάχιστον ίσο με το 70% της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, ήτοι τουλάχιστον 841.330 ευρώ, ειδικότερα, σύμφωνα με το υπ' αριθ. ... ασφαλιστήριο συμβόλαιο γενικής αστικής ευθύνης έναντι τρίτων της εν λόγω εταιρίας ορίσθηκε ως ασφαλιζόμενο κεφάλαιο γενικής αστικής ευθύνης το ποσό των 200.000€, με την δε υπ' αριθ. ... πρόσθετη πράξη αυτού, τούτο αυξήθηκε κατά 200.000€, ενώ ακολούθως προσδιορίσθηκε όλως γενικώς και αορίστως ότι το ανώτατο όριο κάλυψης για όλη τη διάρκεια της σύμβασης αυξάνεται στα 3.150.000 €, εντούτοις, υποστηρίζει ότι με το υπ' αριθ. ... ασφαλιστήριο συμβόλαιο της πρώτης προσφεύγουσας έχει εξαιρεθεί ρητώς από την παρεχόμενη ασφαλιστική κάλυψη η απαιτούμενη σύμφωνα με το ανωτέρω άρθρο 2.2.5 της

διακήρυξης επαγγελματική ευθύνη και η αστική ευθύνη προϊόντος, με αποτέλεσμα, ακόμα και αν ήθελε θεωρηθεί ότι το ανώτατο όριο κάλυψης γενικής αστικής ευθύνης έναντι τρίτων έχει αναπροσαρμοστεί πλέον σε 3.150.000 ευρώ, να μην αποτελούν αντικείμενο της ασφάλισης οι ζητούμενες κατά τα ανωτέρω ειδικές κατηγορίες κινδύνων. Επί του λόγου αυτού με την παρέμβασή της η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι απαραδέκτως η δεύτερη προσφεύγουσα προσάπτει πλημμέλειες σε ασφαλιστήριο συμβόλαιο που υποβλήθηκε με τα δικαιολογητικά συμμετοχής της ενώ το αιτούμενο από τη διακήρυξη ασφαλιστήριο συμβόλαιο απαιτείται ως δικαιολογητικό κατακύρωσης και συνεπώς θα πρέπει να υποβληθεί και να αξιολογηθεί κατά μεταγενέστερο στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι, σύμφωνα, με τον όρο 2.2.9. της διακήρυξης *«Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.8, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς δια του ΕΕΕΣ»*, συνεπώς από τον ανωτέρω όρο, αλλά και από τον όρο 2.2.9.1 της διακήρυξης, προκύπτει ότι τα αιτούμενα κριτήρια οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας (2.2.5.), μεταξύ των οποίων και η απαίτηση για ασφαλιστική κάλυψη, αποδεικνύονται κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς με το ΕΕΕΣ και ότι, σύμφωνα με τον όρο της διακήρυξης και το αντίστοιχο άρθρο 104 του ν. 4412/2016, κατά την υποβολή της προσφοράς, η κάλυψη των αιτούμενων κριτηρίων επιλογής καλύπτεται αποκλειστικά από το ΕΕΕΣ και δεν απαιτείται κανένα αποδεικτικό στοιχείο για το χρονικό σημείο υποβολής της προσφοράς. Επίσης, ισχυρίζεται ότι, ακόμα κι αν ήθελε κριθεί ότι το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, που υποβάλαμε με την προσφορά της εκ του περισσού, θα έπρεπε να υποβληθεί με την προσφορά μας, τότε και σε κάθε περίπτωση αυτό που υποβλήθηκε εκ του περισσού καλύπτει τις απαιτήσεις της διακήρυξης και θα μπορούσε και αυτό να αποτελεί το αξιούμενο από τη διακήρυξη ασφαλιστήριο συμβόλαιο, για τους στην παρέμβασή της ειδικότερα αναφερόμενους λόγους.

28. Επειδή με τον τρίτο λόγο της δεύτερης προσφυγής, η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αξιολόγηση και βαθμολόγηση της τεχνικής προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας ως ισάξια εκείνης της δικής της, είναι εντελώς εσφαλμένη. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι ως προς το κριτήριο Κ3,

σύμφωνα με το οποίο αξιολογείται «η μελέτη λειτουργίας του Φοιτητικού Εστιατορίου. Η οργάνωση και λειτουργία Ομάδας Εργασίας (Αριθμός κατά ειδικότητα Εργατοϋπαλληλικού προσωπικού που θα διατεθεί για την εκτέλεση του έργου).», η αναθέτουσα αρχή βαθμολόγησε με 120 βαθμούς αμφότερες τις προσφεύγουσες, πλην όμως, σύμφωνα με το αρχείο με τίτλο «51. Κ3 ΜΕΛΕΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ» της τεχνικής προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας (σελίδα 109) ρητώς δηλώνεται ότι ο συνολικός αριθμός του απασχολούμενου εκ μέρους της προσωπικού ανέρχεται σε τριάντα τρία (33) άτομα, έναντι των τριάντα επτά (37) ατόμων που πρόκειται να απασχολήσει η δεύτερη προσφεύγουσα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα με το αρχείο της προσφοράς της με τίτλο «096. ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΑΝΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ... signed» (σελίδα 9), πιο συγκεκριμένα, ως προς ό,τι αφορά τη διάκριση μεταξύ του καθαρά παραγωγικού και του διοικητικού προσωπικού, τούτο (προσωπικό παραγωγικής λειτουργίας) σύμφωνα με τα αρχεία των τεχνικών της προσφορών, ανέρχεται σε τριάντα ένα (31) άτομα για την δεύτερη προσφεύγουσα, έναντι είκοσι τριών (23) ατόμων για την πρώτη προσφεύγουσα (πλέον δύο διανομέων πακέτου, οι οποίοι ωστόσο δεν υφίστανται ως ειδικότητα), επομένως ισχυρίζεται ότι το προσφερόμενο παραγωγικό προσωπικό εκ μέρους της πρώτης προσφεύγουσας ουδόλως επαρκεί για την εκτέλεση του προγράμματος σίτισης του Πανεπιστημίου και, πάντως, δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο ίδιο επίπεδο με το πολυπληθέστερο προσωπικό της δεύτερης προσφεύγουσας, ως προς ό,τι αφορά την αντιμετώπιση των τεχνικών απαιτήσεων του έργου. Ακόμη, υποστηρίζει ότι η ποιοτική υπεροχή των προσφερόμενων εκ μέρους της υπηρεσιών σίτισης αποδεικνύεται και εκ του γεγονότος ότι η Εταιρία μας κατέθεσε μεταξύ λοιπών προσκομισθέντων πιστοποιητικών καταλληλότητας, πιστοποιητικό κατά ISO 27001:2013, το οποίο αν και μη υποχρεωτικά ζητούμενο, ισχυρίζεται ότι αποδεικνύει τον υψηλότερο βαθμό ανταπόκρισής της ως προς ό,τι αφορά την οργάνωση και λειτουργία της παρεχόμενης υπηρεσίας. Επίσης, υποστηρίζει ότι στοιχείο υπεροχής της αποτελεί και το γεγονός ότι κατέθεσε με την προσφορά της τα αρχεία με τίτλους «029. ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΕΙΣ ... ΛΗΞΗΣ 23-12-2022» και «030. ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΕΙΣ ... ΛΗΞΗΣ 10-01-2022» σύμφωνα με τα οποία αποδεικνύεται ότι ο φορέας έκδοσης των εκ μέρους κατατεθειμένων

πιστοποιητικών ποιότητας είναι διαπιστευμένος από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.Σ.Υ.Δ.), που δεν κατάθεσε η πρώτη προσφεύγουσα. Ως προς δε το κριτήριο αξιολόγησης Κ4, αμφότερες οι προσφορές των προσφευγουσών βαθμολογήθηκαν με 120 βαθμούς, ωστόσο υποστηρίζει ότι οι πρόσθετες παροχές της πρώτης προσφεύγουσας περί συστήματος ελέγχου των καρτών σίτισης των φοιτητών και δημιουργίας σταθμών ελέγχου COVID-19, μη νομίμως αξιολογήθηκαν ως πρόσθετες παροχές κατά την έννοια του κριτηρίου Κ4 της διακήρυξης, κατά το μέρος που αποτελούν υποχρεώσεις του αναδόχου προβλεπόμενες αντιστοίχως εκ της διακηρύξεως και της ισχύουσας νομοθεσίας, ακόμη, υποστηρίζει ότι μη νομίμως αξιολογήθηκε ως πρόσθετη παροχή η εκ μέρους της παροχή υγειονομικού υλικού στις φοιτητικές εστίες του Πανεπιστημίου, κατά το μέρος που σε καμία εκ των εγκαταστάσεων της Πανεπιστημιούπολης και ... δεν λειτουργούν φοιτητικές εστίες. Ακόμη, ως προς την παροχή 30 δωρεάν coffee breaks στις συνεδριάσεις της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου ανά εξάμηνο εκ μέρους της πρώτης προσφεύγουσας ισχυρίζεται ότι μη νομίμως αξιολογήθηκε σύμφωνα με την προσβαλλομένη, δοθέντος ότι ουδέποτε πραγματοποιούνται τόσες συνεδριάσεις της Διοικούσας Επιτροπής ανά εξάμηνο, ως επίσης μη νομίμως αξιολογήθηκε προς υπερκάλυψη του εξεταζόμενου κριτηρίου η πραγματοποίηση εκδήλωσης υποδοχής πρωτοετών ανά εξάμηνο. Τέλος, υποστηρίζει ότι η προσφορά της υπερέχει της πρώτης προσφεύγουσας κατά το μέρος που ενώ η πρώτη προσφεύγουσα προσφέρει 340 ημερήσιες κάρτες δωρεάν σίτισης, συνολικού κόστους 1020 €, η δεύτερη προσφεύγουσα παρέχει 200 κάρτες δωρεάν σίτισης με χρόνο ισχύος καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, συνολικού κόστους $200 \times 3 \times 275 = 165.000 \text{€}$, επιπρόσθετα, προσφέρει εβδομαδιαία κάρτα με κόστος 16€ έναντι των 21€ της πρώτης προσφεύγουσας και μηνιαία κάρτα κόστους 67€ έναντι των 90€ αυτής, οι δε κάτοχοι της εν λόγω κάρτας δικαιούνται πρόσβασης σε όλες τις Πανεπιστημιούπολεις στις οποίες δραστηριοποιείται η δεύτερη προσφεύγουσα ως προς την παροχή υπηρεσιών σίτισης φοιτητών (.....,, ...). Επίσης, ισχυρίζεται ότι η υπεροχή της έναντι της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας αποδεικνύεται εκ του γεγονότος ότι προσέφερε 24 συνολικά διαφορετικές παροχές έναντι των 13 παροχών της πρώτης

προσφεύγουσας. Από δε όλα τα ανωτέρω, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στην προσφορά της αρμόζει η βαθμολόγηση με 120 βαθμούς, έναντι σημαντικά χαμηλότερης, και πάντως όχι ανώτερης των 110 βαθμών, της πρώτης προσφεύγουσας. Επί του λόγου αυτού, ιδία δε επί του κριτηρίου Κ3, η πρώτη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της ισχυρίζεται ότι στα πλαίσια αξιολόγησης του κριτηρίου Κ3 αξιολογείται μία σειρά από επιμέρους στοιχεία της προσφοράς των υποψηφίων και ειδικότερα α) η μελέτη λειτουργίας των εστιατορίων και η παραγωγή γευμάτων, β) η αποτελεσματικότητα του σχήματος οργάνωσης και διοίκησης των υπηρεσιών, γ) τα μέτρα υγιεινής, ο εξοπλισμός και το τελικό προϊόν, δ) η ποιοτική και ποσοτική σύνθεση της ομάδας που θα εκτελέσει την υπηρεσία, για την ποιοτική, δε, σύνθεση προβλέπεται ειδικώς ότι αξιολογούνται η εκπαίδευση, τα πτυχία, οι ειδικοί τίτλοι, η εμπειρία και η ειδικότητα. Ακόμη, η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της δεύτερης προσφεύγουσας περί αριθμητικής υπεροχής της ομάδας της, καθώς αυτή περιλαμβάνει 37 άτομα έναντι 33ων της δικής της ομάδας, δεν ισχύει κατ' ουσία, διότι αναφέρει ότι η ομάδα της δεν αποτελείται από 37 άτομα, αλλά θα αυξομειώνεται ανάλογα των συνθηκών και των αναγκών και συνεπώς θα είναι και μικρότερη των 37 ατόμων, ωστόσο, ακόμα και εάν αποτελείται από 37 άτομα, και πάλι υποστηρίζει ότι δεν υπερτερεί της δικής της ομάδας διότι η ποσοτική και ποιοτική σύνθεση της ομάδας αποτελεί ένα από τα πολλά επιμέρους υποαντικείμενα αξιολόγησης στα πλαίσια του κριτηρίου Κ3, ως περιγράφηκαν ανωτέρω, και συνεπώς η μεμονωμένη επίκληση εκ μέρους της δεύτερης προσφεύγουσας ενός από αυτά μονάχα, χωρίς ουδεμία αναφορά και ισχυρισμό περί υπεροχής της πρώτης προσφεύγουσας ως προς τα λοιπά επιμέρους υποαντικείμενα αξιολόγησης του κριτηρίου Κ3, καθιστά τον ισχυρισμό της αλυσιτελώς προβαλλόμενο και άρα απαράδεκτο. Ακόμη, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αριθμητική διαφορά που επικαλείται ως προς την ομάδα έργου είναι πάρα πολύ μικρή (μόλις 4 άτομα) και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί βάσει αυτής να επιβεβαιωθεί υπεροχή της προσφεύγουσας έναντι αυτής, ως προς δε την ποιοτική σύνθεση της ομάδας έργου, ισχυρίζεται ότι η πρώτη προσφεύγουσα υπερέχει κατά πολύ της δεύτερης προσφεύγουσας διότι το προσωπικό που θα απασχολήσει διαθέτει

πάρα πολύ μεγάλη εμπειρία/προϋπηρεσία, σε αντίθεση με το προσωπικό της δεύτερης προσφεύγουσας που ουδέν αναφέρει σχετικά στην προσφορά της, επίσης, υποστηρίζει ότι η δεύτερη προσφεύγουσα διακρίνει το προσωπικό σε παραγωγικό αφενός και σε διοικητικό αφετέρου, και ισχυρίζεται ότι δήθεν υπερτερεί της πρώτης προσφεύγουσας, αλλά τέτοια πρόκριση δεν προβλέπεται πουθενά. Για το δε πιστοποιητικό ISO 27001:2013, η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το αντικείμενο του επίμαχου ISO ουδεμία σχέση έχει με το αντικείμενο του εν λόγω κριτηρίου K3 και ότι οι διαπιστεύσεις από το ΕΣΥΔ δεν απαιτούνται και σε κάθε περίπτωση η διαπίστευση αποδεικνύεται από το πιστοποιητικό του φορέα πιστοποίησης που σημειώνει στο σώμα του πιστοποιητικού τόσο τον φορέα διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) όσο και τον αριθμό της σχετικής διαπίστευσης και ότι, σε κάθε περίπτωση, διαθέτει τις πιστοποιήσεις αυτές, που εκδόθηκαν από τον ίδιο φορέα πιστοποίησης Ακόμη, η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο προσφερόμενος εξοπλισμός από την δεύτερη προσφεύγουσα υπολείπεται κατά πολύ τόσο ποιοτικά όσο και ποσοτικά του προσφερόμενου εκ μέρους της εξοπλισμού, για τους λόγους που ειδικότερα στην παρέμβασή της αναφέρει. Ως προς δε το κριτήριο K4, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα δεν δηλώνει το ύψος της δαπάνης της κάθε προσφερόμενης πρόσθετης παροχής, ενώ η ίδια περιγράφει αναλυτικά το σύνολο των πρόσθετων προσφερόμενων παροχών προς το Πανεπιστήμιο και προβαίνει για κάθε μία από αυτές σε περιγραφή τόσο κατ' είδος και ποσότητα, αλλά ιδία προβαίνει σε κοστολόγηση αυτών, για τις δε παροχές περί συστήματος ελέγχου των καρτών σίτισης των φοιτητών και τη δημιουργία σταθμών ελέγχου COVID-19 αναφέρει ότι η αναθέτουσα αρχή δεν τις έλαβε υπόψη της ως πρόσθετες παροχές και ότι δεν αναφέρονται ως πρόσθετες παροχές που αξιολογούνται στο πλαίσιο του κριτηρίου K4, συναφώς υποστηρίζει ότι η παροχή υγειονομικού υλικού που αναφέρεται στη σελ. 80 του αρχείου της προσφοράς της με τίτλο «52 Κ 4 ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΝΟΥY ..._snd» αφορά και τα γραφεία των διοικητικών υπηρεσιών, άρα ορθά λήφθηκε υπόψη και ότι ως προς τον ισχυρισμό της δεύτερης προσφεύγουσας περί μη λήψη υπόψη της παροχής των 30 δωρεάν coffee breaks στις συνεδριάσεις της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου ανά εξάμηνο θα πρέπει να απορριφθεί ως

αβάσιμος διότι ερείδεται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι η επίμαχη πρόσθετη παροχή θα πρέπει να ταυτίζεται με τον αριθμό των συνεδριάσεων που θα λάβουν χώρα, γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο, το οποίο σε καμία περίπτωση αφενός δεν υποχρεούται να γνωρίζει εκ των προτέρων, αφετέρου δεν μπορεί να καταστήσει την παροχή της άνευ αντικειμένου, η οποία απλά θέτει ένα ανώτατο όριο συνεδριάσεων στις οποίες μπορεί να παρασχεθεί δωρεάν coffee break. Για δε την παροχή για πραγματοποίηση εκδήλωσης υποδοχής πρωτοετών ανά εξάμηνο, ισχυρίζεται ότι η δεύτερη προσφεύγουσα παρորά η προσφεύγουσα ότι πολλοί φοιτητές εισάγονται και κατά το εαρινό εξάμηνο κατόπιν μετεγγραφών, ότι οι 340 παρεχόμενες δωρεάν ημερήσιες κάρτες σίτισης για μη δικαιούχους δωρεάν σίτισης φοιτητές θα παρέχονται όχι μόνο μία ημέρα, ως αναφέρει η δεύτερη προσφεύγουσα, αλλά καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης και αυτός είναι ο λόγος που κατά την κοστολόγησή τους αναφέρεται ότι το ποσό των 1.020 ευρώ αποτελεί το «ημερήσιο κόστος για όλη τη διάρκεια της σύμβασης» και ότι δεν αναφέρεται στην προσφορά της ότι παρέχεται ως πρόσθετη παροχή εβδομαδιαία κάρτα 21 ευρώ και μηνιαία κάρτα 90 ευρώ, ως ισχυρίζεται η δεύτερη προσφεύγουσα. Ακόμη, υποστηρίζει ότι εσφαλμένα συμπεριέλαβε ως πρόσθετη παροχή την παροχή εβδομαδιαίας κάρτας σίτισης στους μη δικαιούμενους δωρεάν σίτισης φοιτητές διότι αποτελεί τεχνική προδιαγραφή της διακήρυξης την οποία επί ποινή αποκλεισμού. Συναφώς, υποστηρίζει ότι αβάσιμα η δεύτερη προσφεύγουσα αναφέρει ως στοιχείο υπεροχής της το γεγονός ότι παρέχει τη δυνατότητα στους κατόχους της εν λόγω κάρτας να δικαιούνται πρόσβαση σε όλες τις Πανεπιστημιούπολεις στις οποίες δραστηριοποιείται ως προς την παροχή υπηρεσιών σίτισης φοιτητών (...,..., ..., ...), διότι δεν παρέχει την επίμαχη δυνατότητα σε αυτούς που διαθέτουν την κάρτα, αλλά αντίθετα σε αυτούς που δικαιούνται δωρεάν σίτισης, επιπλέον, υποστηρίζει ότι η παροχή των υπηρεσιών σίτισης σε φοιτητές οι οποίοι δεν ανήκουν στο εκάστοτε Πανεπιστημιακό Ίδρυμα απαγορεύεται τόσο από το νόμο όσο και από τους κανονισμούς λειτουργίας των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, αλλά και τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών σίτισης στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, καθώς είναι προφανές ότι το δικαίωμα σίτισης είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ιδιότητα φοιτητή και την φοίτηση σε συγκεκριμένο πανεπιστημιακό ίδρυμα.

Τέλος, υποστηρίζει ότι υπερτερεί της προσφοράς της δεύτερης προσφεύγουσας αναφορικά με το κριτήριο Κ4 διότι η δεύτερη προσφεύγουσα δεν δηλώνει το ύψος της δαπάνης (σε ευρώ) της κάθε προσφερόμενης πρόσθετης παροχής, ενώ η δεύτερη προσφεύγουσα περιγράφει αναλυτικά το σύνολο των πρόσθετων προσφερόμενων παροχών προς το Πανεπιστήμιο και προβαίνει για κάθε μία από αυτές σε περιγραφή τόσο κατ' είδος και ποσότητα, αλλά ιδία προβαίνει σε κοστολόγηση αυτών και ότι η προσφορά της θα έπρεπε να είχε απορριφθεί διότι δεν δηλώνει επί ποινή αποκλεισμού το ύψος της δαπάνης σε ευρώ της εκάστοτε πρόσθετης παροχής. Ακόμη, υποστηρίζει ότι για κανένα από τα προσφερόμενα από την δεύτερη προσφεύγουσα ειδικά μενού δεν αναφέρει την διατροφική τους αξία ως απαιτεί ο όρος της διακήρυξης στα πλαίσια αξιολόγησης του κριτηρίου Κ.4, σε αντίθεση με την δική της προσφορά.

29. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 102 «Συμπλήρωση - αποσαφήνιση πληροφοριών και δικαιολογητικών (άρθρο 56 παρ. 3 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ)» του Ν. 4412/2016 *«Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, οι αναθέτουσες αρχές, τηρώντας τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, ζητούν από τους προσφέροντες ή υποψήφιους οικονομικούς φορείς, όταν οι πληροφορίες ή η τεκμηρίωση που πρέπει να υποβάλλονται είναι ή εμφανίζονται ελλιπείς ή λανθασμένες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο ΕΕΕΣ, ή όταν λείπουν συγκεκριμένα έγγραφα, να υποβάλλουν, να συμπληρώνουν, να αποσαφηνίζουν ή να ολοκληρώνουν τις σχετικές πληροφορίες ή τεκμηρίωση, εντός προθεσμίας όχι μικρότερης των δέκα (10) ημερών και όχι μεγαλύτερης των είκοσι (20) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης.»*.

30. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 104 «Χρόνος συνδρομής όρων συμμετοχής - Οψιγενείς μεταβολές» του Ν. 4412/2016, *«1. Το δικαίωμα συμμετοχής, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής, όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται: α) κατά την υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, με την υποβολή του ΕΕΕΣ, β) κατά την υποβολή των δικαιολογητικών του άρθρου 80 και γ) κατά την εξέταση της*

υπεύθυνης δήλωσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 105, περί κατακύρωσης και σύναψης σύμβασης....».

31. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.2.2 «Εγγύηση συμμετοχής» της Διακήρυξης, «2.2.2.1. Για την έγκυρη συμμετοχή στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης, κατατίθεται από τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς (προσφέροντες), εγγυητική επιστολή συμμετοχής, που ανέρχεται σε ποσοστό 2% του προϋπολογισμού της σύμβασης προ Φ.Π.Α., που ανέρχεται στο ποσό των 21.272,75€».

32. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.2.5 «Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια» της Διακήρυξης, «...β) κατάλληλο επίπεδο ασφαλιστικής κάλυψης έναντι επαγγελματικών κινδύνων (γενικής αστικής ευθύνης προς τρίτους και αστικής ευθύνης προϊόντος), σε ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, με γεωγραφικά όρια ισχύος την κάλυψη της ελληνικής επικράτειας και ανώτατο όριο ευθύνης συνολικά, για όλη την περίοδο ασφάλισης, τουλάχιστον ίσο με το 70% της εκτιμώμενης αξίας (με Φ.Π.Α.) σύμφωνα με τον προϋπολογισμό της σύμβασης για το 2022.».

33. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.2.9.1 «Προκαταρκτική απόδειξη κατά την υποβολή προσφορών» της Διακήρυξης, «Προς προκαταρκτική απόδειξη ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς: α) δεν βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις της παραγράφου 2.2.3 και β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7 της παρούσης, προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους ως δικαιολογητικό συμμετοχής, το προβλεπόμενο από το άρθρο 79 παρ. 1 και 3 του ν. 4412/2016 Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ), ...».

34. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.2.9.2 «Αποδεικτικά μέσα» της Διακήρυξης, «Α. Για την απόδειξη της μη συνδρομής λόγων αποκλεισμού κατ' άρθρο 2.2.3 και της πλήρωσης των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής κατά τις παραγράφους 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7, οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν τα δικαιολογητικά του παρόντος. ... Η προσκόμιση των εν λόγω δικαιολογητικών γίνεται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3.2 από τον προσωρινό ανάδοχο. ...».

Αριθμός απόφασης : 501,502 /2022

35. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.3.1 «Κριτήριο ανάθεσης» της Διακήρυξης, «Κριτήριο ανάθεσης της Σύμβασης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά: βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας – τιμής, η οποία εκτιμάται βάσει των κάτωθι κριτηρίων ...

ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ

(1) ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗ από 100 ως 120

(2) ΤΕΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

(3) = (1) X (2)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ			
ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ – ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ	ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ (ΑΠΟ 100 - 120)	ΤΕΛΙΚΟ Σ ΒΑΘΜΟΣ
ΟΜΑΔΑ Α' ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ, ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ			

ΑΠΟΔΟΣΗΣ			
Κ.1	Το προτεινόμενο πρόγραμμα τεσσάρων εβδομάδων και η πληρότητα του προσφερόμενου μενού καθώς και η δυνατότητα επιλογής μεταξύ τριών τουλάχιστον διαφορετικών κυρίως πιάτων.	40%	100 - 120
Κ.2	Είδος και ποιότητα πρώτων υλών Σύμφωνα με τα προτεινόμενα στο Παράρτημα Ι της παρούσας διακήρυξης.	15%	100 - 120
Κ.3	Η μελέτη λειτουργίας του Φοιτητικού Εστιατορίου. Η οργάνωση και λειτουργία Ομάδας Εργασίας (Αριθμός κατά ειδικότητα Εργατοϋπαλληλικού προσωπικού που θα διατεθεί για την εκτέλεση του έργου).	20%	100 - 120
Κ.4	Πρόσθετες παροχές προς το Πανεπιστήμιο (παροχή ειδικού μενού για λόγους π.χ. υγείας, θρησκείας).	5%	100 - 120
ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ ΟΜΑΔΑΣ Α		80%	
ΟΜΑΔΑ Β' ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΥΨΗΣ			
Κ.5	Μέτρα για την Υγιεινή και ασφάλεια.	10%	100 - 120
Κ6	Ο τεχνικός εξοπλισμός που θα διατεθεί κατά την εκτέλεση της σύμβασης.	10%	100 - 120
ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ ΟΜΑΔΑΣ Β		20%	
ΑΘΡΟΙΣΜΑ ΣΥΝΟΛΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ		100	

.... Κριτήριο 3(Κ3). Η μελέτη λειτουργίας του Φοιτητικού Εστιατορίου. Η οργάνωση και λειτουργία Ομάδας Εργασίας (Αριθμός κατά ειδικότητα Εργατοϋπαλληλικού προσωπικού που θα διατεθεί για την εκτέλεση του έργου).

Θα αξιολογηθεί και θα βαθμολογηθεί η μελέτη λειτουργίας του Φοιτητικού Εστιατορίου (συντελεστής βαρύτητας 20%).

Αριθμός απόφασης : 501,502 /2022

(περιλαμβάνει και τα μέτρα για την Υγιεινή και ασφάλεια του προσωπικού και των σιτιζομένων φοιτητών καθώς και την οργάνωση και λειτουργία του προσωπικού)

Θα αξιολογηθούν:

- η πληρότητα της μελέτης λειτουργίας των φοιτητικών εστιατορίων/χώρων σίτισης και της παραγωγής των γευμάτων.
- οι διαδικασίες που θα ακολουθούνται ώστε οι προμήθειες να καλύπτουν πάντοτε τις απαιτούμενες προδιαγραφές ποιότητας.
- η αποτελεσματικότητα του προτεινόμενου σχήματος οργάνωσης και διοίκησης των παρεχόμενων υπηρεσιών.
- τα μέτρα υγιεινής που θα υιοθετηθούν για το προσωπικό, τις εγκαταστάσεις των φοιτητικών εστιατορίων/χώρων σίτισης, τα χρησιμοποιούμενα σκεύη, ο εξοπλισμός και το τελικό προϊόν.
- Θα αξιολογηθεί και θα βαθμολογηθεί ανάλογα η προτεινόμενη ποιοτική και ποσοτική σύνθεση της ομάδας στην οποία θα ανατεθεί να εκτελέσει το συμβατικό αντικείμενο, τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των εργαζομένων όπως θα προκύπτουν από στοιχεία εκπαίδευσης, πτυχία και ειδικούς τίτλους καθώς και τεκμήρια τυχόν εμπειρίας, οι ειδικότητες του προσωπικού. Ο ανάδοχος υποχρεούται στην ομάδα εργασίας να έχει: α. Πτυχιούχο μάγειρα και β. Τεχνολόγο τροφίμων, ή συναφούς ειδικότητας, και γ) υπεύθυνο επικοινωνίας με το ... Η χρησιμοποίηση επαρκούς αριθμού προσωπικού και η πληρέστερη σύνθεση από πλευράς ειδικοτήτων, θα ληφθούν ιδιαίτερα θετικά κατά την αξιολόγηση της προσφοράς. η πληρότητα του στελεχιακού και εργατοϋπαλληλικού προσωπικού που άμεσα ή έμμεσα θα χρησιμοποιηθούν για τη λειτουργία των φοιτητικών εστιατορίων/χώρων σίτισης και την εκτέλεση της σύμβασης (ο αριθμός, η εξειδίκευση και η εκπαίδευση του προσωπικού).

Κριτήριο 4(K4). Πρόσθετες παροχές προς το Πανεπιστήμιο (παροχή ειδικού μενού για λόγους π.χ. υγείας, θρησκείας) (συντελεστής βαρύτητας 5%).

Κάθε συμμετέχων ορίζει, για όσες πρόσθετες παροχές επιθυμεί, το είδος, την ποσότητα και το ύψος της δαπάνης (σε ευρώ) της κάθε προσφερόμενης πρόσθετης παροχής. Ως πρόσθετες παροχές μπορεί να νοηθούν , ενδεικτικά , οι ακόλουθες

1. Η σύνθεση ειδικών μενού και μενού για λόγους υγείας που θα παρουσιαστούν και η διατροφική τους αξία
2. Παροχή Δωρεάν καρτών σίτισης
3. Υποστήριξη εκδηλώσεων του

... Κριτήριο 6 (Κ6). Ο τεχνικός εξοπλισμός που θα διατεθεί κατά την εκτέλεση της σύμβασης.

Θα αξιολογηθεί ανάλογα ο τεχνικός εξοπλισμός τον οποίο οι υποψήφιοι ανάδοχοι θα εισκομίσουν στο χώρο του φοιτητικού εστιατορίου για την ομαλή και ακώλυτη λειτουργία του. Επισημαίνεται ότι από το Πανεπιστήμιο παρέχονται οι εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός των πρώην ΤΕΙ. Οι υποψήφιοι οφείλουν να οργανώσουν το εστιατόριο φοιτητών και καθηγητών, προσκομίζοντας πλήρη αποτύπωση και κάτοψη για την τοποθέτηση – διαρρύθμιση του εισκομισθέντος εξοπλισμού προκειμένου να αξιολογηθεί η πληρότητα – επάρκεια (ρεαλιστικότητα). Επίσης να συμπληρώσουν με δαπάνες τους τυχόν επιπλέον απαιτούμενο εξοπλισμό του κυρίως εστιατορίου (εγκαταστάσεις Πανεπιστημιούπολεων) σε περίπτωση που κριθεί απαραίτητο.

Απαραίτητη η περιγραφή του προσφερόμενου εξοπλισμού συμπεριλαμβανομένων στοιχείων όπως πχ η παραγωγική δυναμικότητα ανά ώρα καθώς και τυχόν ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των μηχανημάτων. Επίσης θα βαθμολογηθεί θετικά η διαμόρφωση ειδικών χώρων εντός του εστιατορίου για ικανοποίηση των αναγκών σίτισης (συντελεστής βαρύτητας 10%). Για την επιλογή της πλέον συμφέρουσας προσφοράς αξιολογούνται μόνον οι προσφορές που έχουν κριθεί ως τεχνικά αποδεκτές και σύμφωνες με τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, αξιολογούνται και βαθμολογούνται μόνο οι προσφορές που έχουν κριθεί αποδεκτές σύμφωνα με τους καθοριζόμενους ουσιώδεις όρους της Διακήρυξης.».

36. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.3.2 «Βαθμολόγηση και κατάταξη προσφορών», «*Η βαθμολόγηση κάθε κριτηρίου αξιολόγησης κυμαίνεται από 100 βαθμούς στην περίπτωση που ικανοποιούνται ακριβώς όλοι οι όροι των τεχνικών προδιαγραφών, αυξάνεται δε μέχρι τους 120 βαθμούς όταν υπερκαλύπτονται οι απαιτήσεις του συγκεκριμένου κριτηρίου. Κάθε κριτήριο αξιολόγησης βαθμολογείται αυτόνομα με βάση τα στοιχεία της προσφοράς. (Η βαθμολόγηση πρέπει να είναι πλήρως και ειδικά αιτιολογημένη και να περιλαμβάνει υποχρεωτικά, εκτός από τη βαθμολογία, και την λεκτική διατύπωση της κρίσης ανά κριτήριο). ... Η αξιολόγηση των μενού θα γίνει με τα στοιχεία που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι της παρούσης διακήρυξης, εν σχέσει με τις προτεινόμενες-προσφερόμενες ποιοτικές βελτιώσεις. Για την αξιολόγηση της υλικοτεχνικής υποδομής και των χώρων των εστιατορίων θα ληφθούν υπόψη τα προτεινόμενα στοιχεία των τεχνικών προσφορών καθώς και επαλήθευση αυτών με επιτόπια αυτοψία στα προσφερόμενα εστιατόρια.*».

37. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.4.2.5 της Διακήρυξης, «*Ειδικότερα, όσον αφορά τα συνημμένα ηλεκτρονικά αρχεία της προσφοράς, οι Οικονομικοί Φορείς τα καταχωρίζουν στους ανωτέρω (υπο)φακέλους μέσω του Υποσυστήματος, ως εξής : Τα έγγραφα που καταχωρίζονται στην ηλεκτρονική προσφορά, και δεν απαιτείται να προσκομισθούν και σε έντυπη μορφή, γίνονται αποδεκτά κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις: α) είτε των άρθρων 13, 14 και 28 του ν. 4727/2020 (Α΄ 184) περί ηλεκτρονικών δημοσίων εγγράφων που φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή ή σφραγίδα και, εφόσον πρόκειται για αλλοδαπά δημόσια ηλεκτρονικά έγγραφα, εάν φέρουν επισημείωση e-Apostille β) είτε των άρθρων 15 και 27 του ν. 4727/2020 (Α΄ 184) περί ηλεκτρονικών ιδιωτικών εγγράφων που φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή ή σφραγίδα γ) είτε του άρθρου 11 του ν. 2690/1999 (Α΄ 45), δ) είτε της παρ. 2 του άρθρου 37 του ν. 4412/2016, περί χρήσης ηλεκτρονικών υπογραφών σε ηλεκτρονικές διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων, ε) είτε της παρ. 8 του άρθρου 92 του ν. 4412/2016, περί συνυποβολής υπεύθυνης δήλωσης στην περίπτωση απλής φωτοτυπίας ιδιωτικών εγγράφων...».*

38. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.4.3 της Διακήρυξης «Περιεχόμενα Φακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» , «2.4.3.1 Δικαιολογητικά συμμετοχής Τα στοιχεία και δικαιολογητικά για την συμμετοχή των προσφερόντων στη διαγωνιστική διαδικασία περιλαμβάνουν με ποινή αποκλεισμού⁶⁹ τα ακόλουθα υπό α και β στοιχεία: ... ε) Άδεια/ες λειτουργίας εάν υπάρχει/ουν, ή ενοικιαστήριο/α συμβόλαιο/α ή Υπεύθυνη/ες Δήλωση/σεις σύμφωνα με την παράγραφο 4, του άρθρου 8, του 1559/1986, του/των ιδιοκτήτη/των του/των ακινήτου/ων ότι υπάρχει συμφωνία ενοικίασης με τον υποψήφιο ανάδοχο του συγκεκριμένου χώρου σίτισης που θα περιλαμβάνει αίθουσα σίτισης φοιτητών (κλειστή αίθουσα, όχι υπαίθρια), θα πρέπει να αναφέρεται η απαιτούμενη δυναμικότητα και ότι το ακίνητο θα είναι διαθέσιμο στον ανάδοχο κατά την υπογραφή της σύμβασης. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει άδεια λειτουργίας, Υπεύθυνη Δήλωση, σύμφωνα με την παράγραφο 4, του άρθρου 8, του 1559/1986, στην οποία ο υποψήφιος ανάδοχος θα δηλώνει ότι το ακίνητο θα είναι διαθέσιμο και έτοιμο για χρήση του το αργότερο μέχρι την υπογραφή της σύμβασης και ότι πρόκειται για χώρο σίτισης φοιτητών (κλειστή αίθουσα, όχι υπαίθρια). • Για την πόλη του ...: Το εστιατόριο που θα διαθέσει ο ανάδοχος στην πόλη του ..., να είναι αίθουσα δυναμικότητας τριάντα (30) τουλάχιστον καθίσματα που θα προκύπτει από την άδεια λειτουργίας και να βρίσκεται στο κέντρο της πόλης του Σε κάθε περίπτωση αντικειμενικής αδυναμίας ικανοποίησης τούτου, ο ανάδοχος με δική του επιβάρυνση πρέπει να διασφαλίσει την μετακίνηση των σιτιζομένων φοιτητών του ..., από το διδακτήριο προς το εστιατόριο • Για την πόλη της ...: Το εστιατόριο που θα διαθέσει ο ανάδοχος στην πόλη της ...είναι αίθουσα δυναμικότητας εξήντα (60) τουλάχιστον καθίσματα που θα προκύπτει από την άδεια λειτουργίας, να βρίσκεται στο κέντρο της πόλης της ... Σε κάθε περίπτωση αντικειμενικής αδυναμίας ικανοποίησης τούτου, ο ανάδοχος με δική του επιβάρυνση πρέπει να διασφαλίσει την μετακίνηση των σιτιζομένων φοιτητών της ..., από το διδακτήριο προς το εστιατόριο. 2.4.3.2 Τεχνική Προσφορά Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το Παράρτημα Ι της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και

δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα. Τα τεχνικά καθώς και τα λοιπά στοιχεία της προσφοράς (μελέτη λειτουργίας εστιατορίων, περιγραφή μέτρων διασφάλισης ποιότητας, περιγραφή τεχνικού εξοπλισμού εστιατορίων και πίνακας ποιοτικών προδιαγραφών υλικών μενού) τοποθετούνται στην τεχνική προσφορά. ... Β) Το προτεινόμενο από τον προσφέροντα πρόγραμμα σίτισης – μενού, σύμφωνα με τις ελάχιστες απαιτήσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι. Το προτεινόμενο πρόγραμμα σίτισης, επί ποινή απόρριψης της προσφοράς, πρέπει να συνοδεύεται από λίστα προμηθευτών του προσφέροντα με τις απαραίτητες πιστοποιήσεις τους.».

39. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 2.4.6 της Διακήρυξης «Λόγοι απόρριψης προσφορών», «Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία αποκλίνει από απαραίτατους όρους περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, ή δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται στην παρούσα και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς), 2.4.4. (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών), 2.4.5. (Χρόνος ισχύος προσφορών), 3.1. (Αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 3.2 (Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου) της παρούσας, β) η οποία περιέχει ατελείς, ελλιπείς, ασαφείς ή λανθασμένες πληροφορίες ή τεκμηρίωση, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που περιέχονται στο ΕΕΕΣ, εφόσον αυτές δεν επιδέχονται συμπλήρωσης, διόρθωσης, αποσαφήνισης ή διευκρίνισης ή, εφόσον επιδέχονται, δεν έχουν αποκατασταθεί από τον προσφέροντα, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας, σύμφωνα το άρθρο 102 του ν. 4412/2016 και την παρ. 3.1.2.1 της παρούσας διακήρυξης ...».

40. Επειδή, σύμφωνα με το άρ. 3.1.2.1 της Διακήρυξης «...Η αναθέτουσα αρχή, τηρώντας τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, ζητά από

τους προσφέροντες οικονομικούς φορείς, όταν οι πληροφορίες ή η τεκμηρίωση που πρέπει να υποβάλλονται είναι ή εμφανίζονται ελλιπείς ή λανθασμένες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο ΕΕΕΣ, ή όταν λείπουν συγκεκριμένα έγγραφα, να υποβάλλουν, να συμπληρώνουν, να αποσαφηνίζουν ή να ολοκληρώνουν τις σχετικές πληροφορίες ή τεκμηρίωση, εντός προθεσμίας όχι μικρότερης των δέκα (10) ημερών και όχι μεγαλύτερης των είκοσι (20) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης. Η συμπλήρωση ή η αποσαφήνιση ζητείται και γίνεται αποδεκτή υπό την προϋπόθεση ότι δεν τροποποιείται η προσφορά του οικονομικού φορέα και ότι αφορά σε στοιχεία ή δεδομένα, των οποίων είναι αντικειμενικά εξακριβώσιμος ο προγενέστερος χαρακτήρας σε σχέση με το πέρας της καταληκτικής προθεσμίας παραλαβής προσφορών. Τα ανωτέρω ισχύουν κατ' αναλογία και για τυχόν ελλείπουσες δηλώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι βεβαιώνουν γεγονότα αντικειμενικώς εξακριβώσιμα».

41. Επειδή σύμφωνα με το Παράρτημα Ι της Διακήρυξης «31. Ο ανάδοχος υποχρεούται να καταθέσει τέσσερα εβδομαδιαία προγράμματα, τα οποία θα πρέπει να έχουν ενδεικτικά τουλάχιστον την παρακάτω βασική σύνθεση, την οποία ο ανάδοχος μπορεί να βελτιώσει τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά. Κύριο πιάτο μεσημεριανό και βραδινό Δύο (2) γεύματα με φρέσκο κιμά και γαρνιτούρα και σαλάτα εποχής Δύο (2) γεύματα με λαδερά ή ζυμαρικά και τυρί φέτα Α' ποιότητας Τρία (3) γεύματα με κοτόπουλο και γαρνιτούρα, τυρί φέτα και σαλάτα εποχής Τρία (3) γεύματα με κρέας και γαρνιτούρα και σαλάτα εποχής Δύο (2) γεύματα με ψάρι και γαρνιτούρα και σαλάτα εποχής Δύο (2) γεύματα με όσπρια ή ομελέτα, σαλάτα εποχής και τυρί φέτα... Απαγορεύεται ο ανάδοχος να μεταφέρει στο εστιατόριο από την αγορά έτοιμο κιμά για την Παρασκευή φαγητών. Ο κιμάς θα παρασκευάζεται από καθαρό μυϊκό κρέας (νωπό αρίστης ποιότητας ή κατεψυγμένο σπέσιαλ), το οποίο πρέπει να κόβει με ευθύνη του στη κουζίνα του εστιατορίου σε κιμά, σε ώρα προκαθορισμένη για να είναι δυνατός ο έλεγχος. ... Στην τεχνική τους προσφορά οι υποψήφιοι θα πρέπει, επίσης, να συμπεριλάβουν την τυχόν βελτίωση του ανωτέρω ενδεικτικού βασικού εδεσματολογίου με ρητή αναγραφή της ποιότητας των υλικών που θα χρησιμοποιούνται (π.χ. νωπά, νωπά υπό ψύξη, κατεψυγμένα κλπ.), τις τυχόν επιπλέον παροχές οι οποίες θα συντελούν στη βελτίωση της

σίτισης των φοιτητών (π.χ. εναλλακτικά μενού, ειδικά μενού, ποσότητα, σύνθεση και διατροφική αξία αυτών), την περιγραφή του τεχνικού εξοπλισμού που θα εισκομίσουν στο εστιατόριο για την ομαλή και ακώλυτη λειτουργία του, δεδομένου ότι από το Πανεπιστήμιο παρέχονται μόνο οι εγκαταστάσεις, καθώς και πλήρη αποτύπωση και κάτοψη για την τοποθέτηση και διαρρύθμιση του εξοπλισμού αυτού προκειμένου να αξιολογηθεί η σχετική πληρότητα, η επάρκεια και η ρεαλιστικότητα. ... 32. Το μεσημεριανό φαγητό θα είναι διαφορετικό από το βραδινό. Το μενού με κοτόπουλο ή κρέας δεν θα επαναλαμβάνεται την ίδια ημέρα (μεσημέρι - βράδυ) ούτε στα γεύματα της επόμενης μέρας. Τυχόν αλλαγές στο μενού του αναδόχου λόγω έλλειψης ενός προϊόντος στην αγορά μπορούν να γίνουν μετά από αίτησή του στην αρμόδια Επιτροπή Εστιατορίου και έγκριση από τη Διοικούσα Επιτροπή του Πανεπιστημίου ή εξουσιοδοτημένο από αυτήν πρόσωπο, λόγω του επείγοντος. 34. Ποινικές ρήτρες. ...δ. Απαγορεύεται στον ανάδοχο να διακόψει για οποιαδήποτε αιτία την λειτουργία του εστιατορίου. Σε περίπτωση διακοπής κηρύσσεται έκπτωτος, η εγγύηση καλής εκτέλεσης καταπίπτει υπέρ του Πανεπιστημίου και η Σύγκλητος αυτού αποφασίζει την επανάληψη του διαγωνισμού. Αν η διακοπή της λειτουργίας οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, η εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων πραγματοποιείται από το εργαστήριο, το οποίο θα πρέπει να διαθέτει ο ανάδοχος και για το οποίο υπέβαλλε μαζί με την προσφορά του τη σχετική άδεια λειτουργίας του....».

42. Επειδή, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (Ε.Α. ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της

αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοκτικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Όπως, δε, παγίως γίνεται δεκτό, οι αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης στους δημόσιους διαγωνισμούς επιτάσσουν στις αναθέτουσες αρχές να διατυπώνουν τους όρους διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης στην προκήρυξη του διαγωνισμού με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, κατά τρόπο ώστε αφενός να παρέχουν σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενο των όρων αυτών και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο, αφετέρου, να καθιστούν δυνατό τον αποτελεσματικό έλεγχο του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα τιθέμενα κριτήρια (Ε.Σ Κλ.Ε 157/2017, Τμ. VI 2452/2012, 1643/2014, 6869/2015, 261/2017, βλ. και ΔΕΚ απόφαση της 18.10.2001, C-19/2000, SIAC Construcion Ltd, σκέψεις 41 έως 44, απόφαση της 29.4.2004, C-496/1999 Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκέψη 111, απόφαση της 10.5.2012, C-368/10, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών σκ. 109 επ.). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί, η αρχή της ίσης μεταχείρισης και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 28, και απόφαση Medipac—Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54).

43. Επειδή ως προς τον πρώτο λόγο της πρώτης προσφυγής, σύμφωνα με το άρ. 2.4.3.2, η υποβληθείσα τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί με το Παράρτημα Ι, στο άρ. 34 του οποίου ρητά προβλέπεται ότι «*Αν η διακοπή της λειτουργίας οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, η εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων θα*

πραγματοποιείται από το εργαστήριο, το οποίο θα πρέπει να διαθέτει ο ανάδοχος και για το οποίο υπέβαλλε μαζί με την προσφορά του τη σχετική άδεια λειτουργίας του». Συνεπώς, σύμφωνα με τα ως άνω, στην υποβληθείσα τεχνική προσφορά θα πρέπει να περιλαμβάνεται η άδεια λειτουργίας εργαστηρίου παρασκευής γευμάτων που θα δύναται να λειτουργεί υποστηρικτικά σε περίπτωση διακοπής της λειτουργίας του παρασκευαστηρίου του εστιατορίου του Πανεπιστημίου για λόγους ανωτέρας βίας (βλ. και άρ. 14, παρ. 28 του «Παραρτήματος VI- Σχέδιο Σύμβασης» της Διακήρυξης) και μάλιστα, επί ποινή απαραδέκτου, διότι, σύμφωνα με το άρ. 2.4.6, προσφορά που δεν υποβάλλεται με το περιεχόμενο των φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικής προσφοράς, όπως αυτοί ορίζονται στο άρ. 2.4.3, το οποίο παραπέμπει ρητά στο Παράρτημα Ι, όπου ρητά αναφέρεται η υποβολή άδειας λειτουργίας του υποστηρικτικού εργαστηρίου με την προσφορά, απορρίπτεται. Αβασίμως δε η δεύτερη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της ισχυρίζεται ότι πρόκειται για εμμέσως συναγόμενη πρόβλεψη, πλην όμως δεν ζητείται να προσκομισθεί κατά το στάδιο υποβολής προσφοράς διότι, κατά τα αμέσως ανωτέρω εκτεθέντα, ρητά προβλέπεται ότι η σχετική άδεια υποβάλλεται με την προσφορά του οικονομικού φορέα. Εν προκειμένω, η δεύτερη προσφεύγουσα με την προσφορά της υπέβαλε, για την πόλη των ..., για την οποία απαιτείται να υπάρχει το ως άνω υποστηρικτικό εργαστήριο, καθότι σύμφωνα με το άρ. 1 του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, μόνο για την πόλη αυτή το φοιτητικό εστιατόριο «*στεγάζεται σε κτίριο του Ιδρύματος, το οποίο βρίσκεται εντός του campus του Ιδρύματος (Τέρμα ..., ...) και παρέχεται στον Ανάδοχο χωρίς μίσθωμα*», την υπ' αρ. πρωτ.../27.09.2013 και αρ. αδείας ... «Άδεια ίδρυσης και λειτουργίας καταστήματος» του Δήμαρχου ..., η οποία ωστόσο ρητά αναφέρεται ότι αφορά στο ως άνω κτίριο, ήτοι ρητά αναφέρεται «*ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΓΕΥΜΑΤΟΣ (...) στις ... οδός Τέρμα ...*» (βλ. αρχείο με τίτλο «050.ΑΔΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ... ΤΕΡΜΑpdf»). Συνεπώς, βάσει των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη ότι η δεύτερη προσφεύγουσα δεν υπέβαλε, ως όφειλε, επί ποινή απόρριψης της προσφυγής της, άδεια λειτουργίας υποστηρικτικού εργαστηρίου, η προσφορά της έπρεπε ν' απορριφθεί, γενομένου δεκτού του

πρώτου λόγου της πρώτης προσφυγής και απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας.

44. Επειδή, ως προς τον δεύτερο λόγο της πρώτης προσφυγής, από το άρ. 31 του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης προκύπτει ότι στο κύριο πιάτο, μεσημεριανό και βραδινό, θα περιλαμβάνονται δύο (2) γεύματα με φρέσκο κιμά και γαρνιτούρα και σαλάτα εποχής, δύο (2) γεύματα με λαδερά ή ζυμαρικά και τυρί φέτα Α' ποιότητας, τρία (3) γεύματα με κοτόπουλο και γαρνιτούρα, τυρί φέτα και σαλάτα εποχής, τρία (3) γεύματα με κρέας και γαρνιτούρα και σαλάτα εποχής, δύο (2) γεύματα με ψάρι και γαρνιτούρα και σαλάτα εποχής και δύο (2) γεύματα με όσπρια ή ομελέτα, σαλάτα εποχής και τυρί φέτα. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρ. 32 του Παραρτήματος Ι, *«Το μεσημεριανό φαγητό θα είναι διαφορετικό από το βραδινό. Το μενού με κοτόπουλο ή κρέας δεν θα επαναλαμβάνεται την ίδια ημέρα (μεσημέρι - βράδυ) ούτε στα γεύματα της επόμενης μέρας»*. Οι ως άνω προδιαγραφές της Διακήρυξης, ωστόσο, δεν ορίζουν ότι δεν δύναται να επαναλαμβάνεται γενικά μενού με κοτόπουλο ή κρέας την ίδια ή την επόμενη ημέρα, όπως λανθασμένα υπολαμβάνει η προσφεύγουσα, αλλά ότι το συγκεκριμένο μενού με κοτόπουλο ή κρέας δεν θα επαναλαμβάνεται την ίδια ημέρα ή στα γεύματα της επόμενης ημέρας, ήτοι δεν θα πρέπει να προσφέρεται ακριβώς το ίδιο μενού με κοτόπουλο ή κρέας στα γεύματα της ίδιας ημέρας ή την επόμενη. Η δεύτερη προσφεύγουσα με το υποβληθέν με την προσφορά της «Προσφερόμενο εδεσματολόγιο» (βλ. αρχείο με τίτλο «0084. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΟΥ ΕΔΕΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ 4ΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ ... 2021 signed.pdf») δεν πληροί τον ως άνω τεθέντα όρο, διότι προσφέρει εδεσματολόγιο στο οποίο σε δύο συνεχόμενες ημέρες προσφέρει το ίδιο ακριβώς μενού με κρέας, ήτοι στη Δευτέρα της 4ης εβδομάδας προσφέρει μεσημεριανό κυρίως πιάτο υπ' αρ. 5 «Χοιρινό Λεμονάτο με Ρύζι» και την αμέσως επόμενη ημέρα, ήτοι την Τρίτη της ίδιας εβδομάδας, προσφέρει μεσημεριανό κυρίως πιάτο υπ' αρ. 4 «Χοιρινό λεμονάτο με ρύζι», συνεπώς η προσφορά της θα έπρεπε να είχε απορριφθεί για το λόγο αυτό. Συνεπώς, ο λόγος αυτός γίνεται δεκτός ως βάσιμος.

45. Επειδή, ως προς τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής, σύμφωνα με το άρ. 31 του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, ο ανάδοχος απαγορεύεται να μεταφέρει στο εστιατόριο έτοιμο κιμά, ο οποίος θα κόβεται με ευθύνη του στην κουζίνα, σε ώρα προκαθορισμένη, στη δε τεχνική προσφορά πρέπει να περιλαμβάνει την περιγραφή του τεχνικού εξοπλισμού, δεδομένου ότι από το Πανεπιστήμιο παρέχονται μόνο οι εγκαταστάσεις. Τούτο δε ορίζεται και στο άρ. 2.4.3.2 της Διακήρυξης, στο οποίο ρητά αναφέρεται ότι η περιγραφή του τεχνικού εξοπλισμού των εστιατορίων περιλαμβάνονται στην τεχνική προσφορά. Η δεύτερη προσφεύγουσα στην υποβληθείσα με την προσφορά της «Συγκεντρωτική κατάσταση εξοπλισμού και οργάνων» προσέφερε «ΜΗΧΑΝΗ ΚΟΠΗΣ ΚΙΜΑ» σε αριθμό «1» (βλ. αρχείο με τίτλο «103. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ ... 2021 signed.pdf»), ήτοι η προσφορά της υπολείπεται, κατά τα ως άνω, αντίστοιχων μηχανών κοπής κιμά για τα λοιπά δύο εστιατόρια των δύο λοιπών πόλεων στις οποίες αφορά η επίμαχη Διακήρυξη, όπως ορίζεται στο άρ. 1.3 «Συνοπτική Περιγραφή φυσικού και οικονομικού αντικειμένου της σύμβασης» αυτής, άρα καθίσταται προς τούτο απορριπτέα, καθώς δεν περιγράφει στον προσφερόμενο τεχνικό εξοπλισμό την κάλυψη της ως άνω προδιαγραφής περί κοπής του κιμά εντός της κουζίνας. Ο δε ισχυρισμός της δεύτερης προσφεύγουσας περί παροχής διευκρινίσεων κατ' άρ. 102 του Ν. 4412/2016 απορρίπτεται διότι, ακόμη και μετά την ισχύ του άρ. 42 Ν. 4782/2021, όσον αφορά την εφαρμογή του άρ. 102 Ν. 4412/2016, προκύπτει πως, ιδίως ένεκα της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, αλλά και της αντικειμενικότητας της αξιολόγησης, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο διαγωνιζόμενος δύναται να αλλάξει, επαυξήσει ή βελτιώσει εν είδει «διορθώσεων» ή «συμπληρώσεων» ελλείψεων και σφαλμάτων, την προσφορά του, κατά τρόπο ώστε επί της ουσίας να υποβάλει νέα προσφορά, κατά παράβαση της αρχής ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, όπως, εν προκειμένω. Επομένως ο λόγος αυτός γίνεται δεκτός ως βάσιμος, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας.

46. Επειδή, ως προς τον τέταρτο λόγο, σύμφωνα με το άρ. 2.3.1 της Διακήρυξης, το υπ' άρ. Κ6 κριτήριο αξιολόγησης συνίσταται στον τεχνικό

εξοπλισμό που θα διατεθεί κατά την εκτέλεση της σύμβασης, ειδικότερα, σύμφωνα με αυτό, οι υποψήφιοι οφείλουν να οργανώσουν το εστιατόριο φοιτητών και καθηγητών, να συμπληρώσουν με δαπάνες τους τυχόν επιπλέον απαιτούμενο εξοπλισμό, είναι δε απαραίτητη η περιγραφή του προσφερόμενου εξοπλισμού, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων όπως είναι η παραγωγική δυναμικότητα ανά ώρα καθώς και τυχόν ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των μηχανημάτων, η δε διαμόρφωση ειδικών χώρων εντός του εστιατορίου για ικανοποίηση των αναγκών σίτισης βαθμολογείται θετικά. Ως προς το κριτήριο αυτό, η δεύτερη προσφεύγουσα προσκόμισε με την προσφορά της, ως εξάλλου συνομολογεί με την παρέμβασή της, τη «Συγκεντρωτική κατάσταση εξοπλισμού και οργάνων» (βλ. αρχείο με τίτλο «103. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ ... 2021 signed.pdf»), στην οποία παρατίθεται σε λίστα ο σχετικός εξοπλισμός. Η δε πρώτη προσφεύγουσα με την προσφορά της υπέβαλε το αρχείο με τίτλο «54 Κ 6 ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ ..._snd.pdf», στην οποία περιγράφει τον προσφερόμενο τεχνικό εξοπλισμό, υπό στοιχείο 1.1, όπου επιπλέον παραθέτει πίνακες επί αυτού, οι οποίοι περιλαμβάνουν στήλη «ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑ». Στο ίδιο έγγραφο, υπό στοιχείο 1.2 περιλαμβάνει «ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΧΩΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ», παραθέτοντας προτεινόμενες βελτιώσεις διαρρύθμισης στο εστιατόριο των φοιτητών στην Πανεπιστημιούπολη ... και αναφέροντας περαιτέρω στοιχεία για τα εστιατόρια στην πόλη της ... και του Συναφώς, στο υπ' αρ. 1-8/12/2021 και 12/1/2022 ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ της Επιτροπής Διεξαγωγής του Διαγωνισμού έγινε ιδιαίτερη μνεία στην ως άνω προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας, ιδία επί λέξει αναφέρθηκε «Στο Κριτήριο 6 (Κ6) «Τεχνικός εξοπλισμός που θα διατεθεί κατά την εκτέλεση της σύμβασης», και οι δύο εταιρίες υπερκαλύπτουν τους όρους της διακήρυξης, έστω κι αν προσφέρουν διαφορετικό εξοπλισμό, ο οποίος δεν είναι δυνατό να αξιολογηθεί καθώς δεν είναι άμεσα συγκρίσιμος. Επιπλέον, η εταιρία ... και για τους τρεις χώρους εστίασης (Σέρρες για φοιτητές και προσωπικό, ..., ...), θα πραγματοποιήσει βάψιμο, θα τοποθετήσει κουρτίνες/στοράκια και πίνακες/αφίσες, θα εγκαταστήσει οπτικοακουστικά μέσα και φυτά, θα

αντικαταστήσει τον φωτισμό, θα τοποθετήσει νέο σύστημα κλιματισμού, θα δημιουργήσει σημείο ελέγχου covid 19, θα διαμορφώσει τον χώρο ώστε να παρέχει ανέσεις σε ΑΜΕΑ. Με αναφορά τα ανωτέρω, στο Κριτήριο 6 (Κ6), και οι δύο εταιρίες βαθμολογούνται με 120.». Ως προς τον ισχυρισμό της πρώτης προσφεύγουσας περί απόρριψης της προσφοράς της δεύτερης προσφεύγουσας για το λόγο ότι δεν αναφέρθηκε στην παραγωγική δυναμικότητα του εξοπλισμού, που ουδέν σχετικό δηλώνει στην υποβληθείσα με την προσφορά της κατάσταση, απορρίπτεται ως αβάσιμος διότι οι λόγοι περί απόρριψης των προσφορών αναφέρονται και προσδιορίζονται ειδικά και περιοριστικά, το δε ως άνω άρ. 2.3.1 και τα εκεί αναφερόμενα συνιστούν κριτήρια αξιολόγησης των υποβληθεισών προσφορών. Ωστόσο, ο ισχυρισμός περί της μη ορθής απονομής της ανώτερης βαθμολόγησης, ήτοι 120 βαθμών, στην δεύτερη προσφεύγουσα γίνεται δεκτός ως βάσιμος καθότι, κατά τα ως άνω εκτιθέμενα, ενώ η πρώτη προσφεύγουσα με την προσφορά της περιέγραψε τον προσφερόμενο εξοπλισμό και συμπεριέλαβε στοιχεία αυτών, όπως η παραγωγική δυναμικότητα αυτού σε ειδικότερους πίνακες, επιπλέον αναφέρθηκε σε διαμόρφωση ειδικών χώρων, η δεύτερη προσφεύγουσα απλώς παρέθεσε την προαναφερθείσα συγκεντρωτική κατάσταση του προσφερόμενου εξοπλισμού, χωρίς ουδεμία σχετική περαιτέρω ανάλυση ή αναφορά, ενώ τούτο ρητά αναφέρεται στο άρ. 2.3.1, στο οικείο κριτήριο Κ6. Επομένως, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας, βάσιμα η πρώτη προσφεύγουσα με τον λόγο αυτό παραπονείται περί της μη ορθής απονομής στη δεύτερη προσφεύγουσα της ανώτερης βαθμολογίας, ήτοι των 120 βαθμών, σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο άρ. 2.3.2 της Διακήρυξης, καθότι, κατά τα ανωτέρω, ουδόλως αποδείχθηκε ότι η προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις του υπ' αρ. Κ6 κριτηρίου, ούτε η κρίση της αναθέτουσας αρχής ήταν ειδικά αιτιολογημένη προς τούτο, άλλως ουδόλως με ειδικό και σαφή τρόπο αιτιολόγησε την απονομή των ως άνω βαθμών ή συμπεριέλαβε ειδικές επισημάνσεις.

47. Επειδή, ως προς τον πέμπτο λόγο, σύμφωνα με το άρ. 2.3.1 της Διακήρυξης, το υπ' αρ. Κ4 κριτήριο, «*κάθε συμμετέχων ορίζει, για όσες πρόσθετες παροχές επιθυμεί, το είδος, την ποσότητα και το ύψος της δαπάνης*

της κάθε προσφερόμενης πρόσθετης παροχής». Από την ως άνω διατύπωση του σχετικού κριτηρίου αξιολόγησης τεκμαίρεται ότι για το συγκεκριμένο κριτήριο απαιτείται για τις προσφερόμενες πρόσθετες παροχές ο συμμετέχων να προσδιορίζει το είδος, την ποσότητα και το ύψος της δαπάνης κάθε μίας εξ αυτών. Η δε ερμηνεία του ως άνω κριτηρίου από την δεύτερη προσφεύγουσα κρίνεται ως αβάσιμη διότι, σε περίπτωση αποδοχής αυτής της εκδοχής, θα ήταν αδύνατη η σύγκριση προσφορών οι οποίες συνίστανται από επιμέρους στοιχεία, εν προκειμένω πρόσθετες παροχές, οι οποίες προσφέρονται αλλά εντούτοις δεν κοστολογούνται, με αποτέλεσμα να μην εξυπηρετείται ο σκοπός διασφάλισης της αντικειμενικής σύγκρισης της σχετικής αξίας των προσφορών, ώστε να αναδεικνύεται, σε συνθήκες πραγματικού ανταγωνισμού, διαφάνειας και τήρησης του ίσου μέτρου κρίσης. Η δεύτερη προσφεύγουσα με την προσφορά της υπέβαλε το αρχείο με τίτλο «102.ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΠΡΟΣ ... 2021.signed.pdf», στην οποία παρέθεσε τις προσφερόμενες πρόσθετες παροχές, χωρίς ωστόσο να προβεί σε κοστολόγηση κάθε μίας, αλλά επιλεκτικά ορισμένων εξ αυτών. Συναφώς, όπως βασίμως η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται, στις πρόσθετες παροχές η δεύτερη προσφεύγουσα συμπεριέλαβε εσφαλμένα την παροχή περί εβδομαδιαίας και μηνιαίας κάρτας σίτισης, καθότι τούτο αποτελεί τεχνική προδιαγραφή της προσφοράς, σύμφωνα με το άρ. 12 του Παραρτήματος Ι-Τεχνικές Προδιαγραφές της Διακήρυξης. Συνεπώς, βάσει των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι προσφερόμενες πρόσθετες παροχές από τη δεύτερη προσφεύγουσα, που συνιστούν το κριτήριο Κ4 στη βαθμολόγηση των προσφορών, δεν κοστολογούνται, σύμφωνα με το τεθέν κριτήριο, εσφαλμένα αυτό βαθμολογήθηκε με την ανώτερη βαθμολόγηση των 120 βαθμών, διότι ουδόλως αποδείχθηκε ότι υπερκαλύπτει τις τεθείσες απαιτήσεις. Ως προς τον ισχυρισμό της πρώτης προσφεύγουσας περί μη παροχής εβδομαδιαίου μενού τεσσάρων εβδομάδων και διατροφικής αξίας για τα προσφερόμενα ειδικά μενού, γίνεται δεκτός ως βάσιμος διότι, σύμφωνα με το άρ. 2.3.2 της Διακήρυξης «*Η αξιολόγηση των μενού θα γίνει με τα στοιχεία που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι της παρούσης διακήρυξης, εν σχέσει με τις προτεινόμενες-προσφερόμενες ποιοτικές βελτιώσεις*», στο οποίο Παράρτημα Ι γίνεται ρητή αναφορά στο άρ. 31 περί κατάθεσης τεσσάρων εβδομαδιαίων προγραμμάτων

Συνεπώς, γίνεται δεκτός ως βάσιμος ο πέμπτος λόγος της πρώτης προσφυγής, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας.

48. Επειδή ως προς τον έκτο λόγο της πρώτης προσφυγής, σύμφωνα με το άρ. 2.4.3.2 «Τεχνική Προσφορά» Β της Διακήρυξης, το προτεινόμενο πρόγραμμα σίτισης, επί ποινή απόρριψης της προσφοράς, πρέπει να συνοδεύεται από λίστα προμηθευτών του προσφέροντος με τις απαραίτητες πιστοποιήσεις τους. Συναφώς, σύμφωνα με το άρ. 2.4.2.5 της Διακήρυξης, *«...Τα έγγραφα που καταχωρίζονται στην ηλεκτρονική προσφορά, και δεν απαιτείται να προσκομισθούν και σε έντυπη μορφή, γίνονται αποδεκτά κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις: α) είτε των άρθρων 13, 14 και 28 του ν. 4727/2020 (Α' 184) περί ηλεκτρονικών δημοσίων εγγράφων που φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή ή σφραγίδα και, εφόσον πρόκειται για αλλοδαπά δημόσια ηλεκτρονικά έγγραφα, εάν φέρουν επισημείωση e-Apostille β) είτε των άρθρων 15 και 2745 του ν. 4727/2020 (Α' 184) περί ηλεκτρονικών ιδιωτικών εγγράφων που φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή ή σφραγίδα γ) είτε του άρθρου 11 του ν. 2690/1999 (Α' 45), δ) είτε της παρ. 2 του άρθρου 37 του ν. 4412/2016, περί χρήσης ηλεκτρονικών υπογραφών σε ηλεκτρονικές διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων, ε) είτε της παρ. 8 του άρθρου 92 του ν. 4412/2016, περί συνυποβολής υπεύθυνης δήλωσης στην περίπτωση απλής φωτοτυπίας ιδιωτικών εγγράφων....»*. Με την προσφορά της η δεύτερη προσφεύγουσα υπέβαλε το αρχείο με τίτλο «105. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΩΝpdf», που περιλαμβάνει τα πιστοποιητικά των προμηθευτών της, τα οποία ωστόσο προσκομίσθηκαν σε απλά αντίγραφα, μη επικυρωμένα, συναφώς, δεν περιλαμβάνεται στην προσφορά της υπεύθυνη δήλωση περί της γνησιότητάς τους, κατ' άρ. 92, παρ. 8 του Ν. 4412/2016. Από το συνδυασμό των άρ. 2.4.6 και 3.1.2.1 της Διακήρυξης και του νέου άρ. 102 του Ν. 4412/2016, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρ. 42 του Ν. 4782/2021, προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή, τηρώντας τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, ζητεί από τους προσφέροντες οικονομικούς φορείς να υποβάλουν, συμπληρώσουν ή αποσαφηνίσουν πληροφορίες εντός προθεσμίας από την κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν τροποποιείται

η προσφορά του οικονομικού φορέα και ότι αφορά σε στοιχεία ή δεδομένα των οποίων είναι αντικειμενικά εξακριβώσιμος ο προγενέστερος χαρακτήρας σε σχέση με το πέρας της καταληκτικής προθεσμίας παραλαβής προσφορών. Τα δε ανωτέρω, σύμφωνα με το άρ. 3.1.2.1 της Διακήρυξης, ισχύουν κατ' αναλογία και για τυχόν ελλείπουσες δηλώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι βεβαιώνουν γεγονότα αντικειμενικώς εξακριβώσιμα. Από τα ως άνω συνάγεται ότι η προσκόμιση, επί ποινή απόρριψης της προσφοράς, των πιστοποιήσεων των προμηθευτών της δεύτερης προσφεύγουσας αντικειμενικά εξακριβώνεται ότι έλαβε χώρα πριν την καταληκτική προθεσμία παραλαβής προσφορών, τυχόν δε κλήση, σύμφωνα με τα ως άνω άρθρα της Διακήρυξης, και το άρ. 102 του Ν. 4412/2016, προς προσκόμιση υπεύθυνης δήλωσης του άρ. 92, παρ. 8 του Ν. 4412/2016 περί βεβαίωσης της ακρίβειάς τους ουδόλως τροποποιεί την προσφορά της καθότι, όπως προαναφέρθηκε, τα ως άνω πιστοποιητικά υποβλήθηκαν με την προσφορά της. Αβασίμως δε η πρώτη προσφεύγουσα με το υπόμνημά της υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση εφαρμογής του άρ. 102 του Ν. 4412/2016 θα επρόκειτο για θεραπεία έλλειψης προσφοράς διότι τα εν λόγω πιστοποιητικά, η προσκόμιση των οποίων έχει τεθεί επί ποινή αποκλεισμού, υπεβλήθησαν από τη δεύτερη προσφεύγουσα με την προσφορά της, γεγονός, εξάλλου, που δεν αμφισβητεί ούτε η πρώτη προσφεύγουσα. Η δε, μετά από σχετική κλήση από την αναθέτουσα αρχή, προσκόμιση της σχετικής υπεύθυνης δήλωσης ουδόλως μεταβάλλει το περιεχόμενο της προσφοράς της δεύτερης προσφεύγουσας διότι τα ανωτέρω πιστοποιητικά υπεβλήθησαν με την προσφορά της, όπως βασίμως ισχυρίζεται η δεύτερη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της, ήτοι δεν υποβάλλονται το πρώτον μετά την κλήση αυτής, γεγονός αντικειμενικά εξακριβώσιμο. Συνεπώς, βάσει των ανωτέρω, η προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας δεν είναι άνευ ετέρου απορριπτέα για το λόγο ότι δεν προσκόμισε την υπεύθυνη δήλωση του άρ. 92, παρ. 8 του Ν. 4412/2016 περί γνησιότητας των υποβληθέντων πιστοποιήσεων των προμηθευτών της, αλλά η αναθέτουσα αρχή όφειλε να την καλέσει κατά τα άρθρα 3.1.2.1 της Διακήρυξης και 102 του Ν. 4412/2016 σε προσκόμιση αυτής. Επομένως, απορρίπτεται ο έκτος λόγος της πρώτης προσφυγής, γενομένων δεκτών των ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας.

49. Επειδή, ως προς τον έβδομο λόγο της πρώτης προσφυγής, όπως αναφέρθηκε αμέσως ανωτέρω, σύμφωνα με το άρ. 2.4.3.2 Β, το προτεινόμενο πρόγραμμα σίτισης, επί ποινή απόρριψης της προσφοράς, πρέπει να συνοδεύεται από λίστα προμηθευτών του προσφέροντα με τις απαραίτητες πιστοποιήσεις τους. Η δεύτερη προσφεύγουσα για τον προμηθευτή της ... («...») υπέβαλε με την προσφορά της τη σχετική πιστοποίηση διαχείρισης και ασφάλειας τροφίμων HACCP/GHP/Codex Alimentarius (βλ. αρχείο με τίτλο «105. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΩΝpdf», σελ. 43/48), ωστόσο σε αυτήν ρητά αναγράφεται «09 Ιανουαρίου 2020 Λήξη Ισχύος Πιστοποιητικού». Λαμβάνοντας υπόψη ότι η απαίτηση προσκόμισης της λίστας προμηθευτών του προσφέροντα και των απαραίτητων πιστοποιήσεων έχει τεθεί επί ποινή απόρριψης της προσφοράς, εν προκειμένω δεν είναι δυνατή η εφαρμογή του άρ. 102 του Ν. 4412/2016. Τούτο διότι, δεδομένου ότι το νέο άρ. 102 του Ν. 4412/2016 οφείλει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του δικαίου της ΕΕ, καθώς συνιστά μεταφορά του άρ. 56 παρ. 3 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, κατά πάγια νομολογία του ΔΕΕ, εάν μια υποχρέωση είχε ρητώς επιβληθεί επί ποινή αποκλεισμού στα σχετικά με τη δημόσια σύμβαση έγγραφα και υπό τον όρο ότι η υποχρέωση αυτή είχε διατυπωθεί εκεί με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, όπως απαιτεί το δίκαιο της ΕΕ, η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να δεχθεί οιοσδήποτε διορθώσεις παραλείψεων των εν λόγω υποχρεώσεων. Ειδικότερα, έχει κριθεί από το ΔΕΕ, με την με αρ. C-309/18, απόφαση της 2ας Μαΐου 2019, Lavorgna Srl, ότι (σκ. 20-22) «η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η υποχρέωση διαφάνειας δεν απαγορεύουν, κατ' αρχήν, τον αποκλεισμό οικονομικού φορέα από διαδικασία συνάψεως δημόσιας συμβάσεως λόγω μη τηρήσεως από τον φορέα αυτόν υποχρεώσεως η οποία επιβάλλεται ρητώς, επί ποινή αποκλεισμού, από τα σχετικά με τη διαδικασία έγγραφα ή από τις ισχύουσες διατάξεις του εθνικού δικαίου. Η εκτίμηση αυτή επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο καθόσον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σε περίπτωση κατά την οποία υποχρεώσεις είχαν ρητώς επιβληθεί, επί ποινή αποκλεισμού, με τα σχετικά με τη δημόσια σύμβαση έγγραφα, η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να δέχεται οιοσδήποτε διορθώσεις παραλείψεων των εν λόγω υποχρεώσεων» (βλ. και αποφάσεις της 6ης Νοεμβρίου 2014, Cartiera dell'Adda, C 42/13, EU:C:2014:2345, σκέψεις 46 και 48, της 2ας Ιουνίου

2016, Pizzo, C 27/15, EU:C:2016:404, σκέψη 49, καθώς και της 10ης Νοεμβρίου 2016, Ciclat, C 199/15, EU:C:2016:853, σκέψη 30). Αβασίμως δε η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εν λόγω πλημμέλεια δύναται να θεραπευθεί σύμφωνα με το άρθρο 102 του Ν. 4412/2016 διότι, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η απαίτηση προσκόμισης της λίστας προμηθευτών του προσφέροντα και των απαραίτητων πιστοποιήσεων έχει τεθεί επί ποινή απόρριψης της προσφοράς. Συνεπώς, ως βασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα με το υπόμνημά της, η επίμαχη πλημμέλεια δεν μπορεί να θεραπευτεί ούτε με τις διευκρινίσεις, και τούτο διότι αυτό θα οδηγούσε σε ανεπίτρεπτη εκ των υστέρων τροποποίηση της προσφοράς. Επομένως, ο έβδομος λόγος πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της δεύτερης προσφεύγουσας.

50. Επειδή, ως προς τον πρώτο λόγο της δεύτερης προσφυγής, σύμφωνα με το άρ. 2.2.2 της Διακήρυξης, κατατίθενται από τους προσφέροντες *«εγγυητική επιστολή συμμετοχής, που ανέρχεται σε ποσοστό 2% του προϋπολογισμού της σύμβασης προ Φ.Π.Α., που ανέρχεται στο ποσό των 21.272,75€»*. Ωστόσο, το 2% του προϋπολογισμού της επίμαχης σύμβασης προ ΦΠΑ ανέρχεται σε $2\% \times 1.063.628,32 \text{ €} = 21.272,57 \text{ €}$ (στρογγυλοποίηση σε έως δεύτερο δεκαδικό ψηφίο από 21.272,5664). Τούτο δε ρητώς αναφέρεται και στο πρακτικό που ενεκρίθη με την προσβαλλομένη υπ' αρ. 1 – 8/12/2021 και 12/1/2022 ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ της Επιτροπής Διεξαγωγής του επίμαχου διαγωνισμού (σελ. 2) *«Στη σελίδα 18 της διακήρυξης αναφέρεται ότι: «Για την έγκυρη συμμετοχή στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης, κατατίθεται από τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς (προσφέροντες), εγγυητική επιστολή συμμετοχής, που ανέρχεται σε ποσοστό 2% του προϋπολογισμού της σύμβασης προ Φ.Π.Α., που ανέρχεται στο ποσό των 21.272,75€»*. Καθώς το 2% επί του ποσού προ ΦΠΑ αντιστοιχεί σε 21.272,57€, η Επιτροπή ενημέρωσε αρμοδίως και έλαβε εγγράφως τη διευκρίνιση από το τμήμα Διαγωνισμών της Δ/σης Οικονομικής Διαχείρισης Προμηθειών & Περιουσίας ..., ότι *“Εκ παραδρομής λόγω αναριθμητισμού στο άρθρο 2.2.2 σελ. 18 της διακήρυξης αναγράφεται ότι το ποσό της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής, που ανέρχεται σε ποσοστό 2% του προϋπολογισμού της σύμβασης προ Φ.Π.Α. ανέρχεται στο ποσό των 21.272,75€” αντί του*

ορθού ότι το ποσό της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής, που ανέρχεται σε ποσοστό 2% του προϋπολογισμού της σύμβασης προ Φ.Π.Α. ανέρχεται στο ποσό των 21.272,57€». Η πρώτη προσφεύγουσα υπέβαλε με την προσφορά της την υπ' αρ. ... εγγυητική επιστολή ποσού 21.272,60€ εκδοθείσα από την Τράπεζα (βλ. αρχείο με τίτλο «2 ΕΓΓΥΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ.pdf»), ήτοι σύμφωνα με τα ανωτέρω, ποσού 2% του προϋπολογισμού της επίμαχης σύμβασης προ ΦΠΑ. Όπως βασίμως ισχυρίζεται η πρώτη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της, η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζομένου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, εκδ. Θ', σελ. 776), ήτοι τυχόν ασάφειες ή πρόδηλα τυπικά σφάλματα, ως εν προκειμένω αναριθμητισμός, δεν είναι δυνατόν να οδηγήσει σε απόρριψη προσφοράς, κατά παράβαση των αρχών του ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων. Επομένως, ο πρώτος λόγος απορρίπτεται ως αβάσιμος, γενομένων δεκτών των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της πρώτης προσφεύγουσας.

51. Επειδή, ως προς τον δεύτερο λόγο της δεύτερης προσφυγής, σύμφωνα με το άρ. 104, παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και το άρ. 2.2.9 της Διακήρυξης, η οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, όπως ειδικότερα ορίζεται στο άρ. 2.2.5 περ. γ', που συνίσταται στο «*κατάλληλο επίπεδο ασφαλιστικής κάλυψης έναντι επαγγελματικών κινδύνων (γενικής αστικής ευθύνης προς τρίτους και αστικής ευθύνης προϊόντος), σε ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, με γεωγραφικά όρια ισχύος την κάλυψη της ελληνικής επικράτειας και ανώτατο όριο ευθύνης συνολικά, για όλη την περίοδο ασφάλισης, τουλάχιστον ίσο με το 70% της εκτιμώμενης αξίας (με Φ.Π.Α.) σύμφωνα με τον προϋπολογισμό της σύμβασης για το 2022*» κρίνεται κατά την υποβολή της προσφοράς δια του ΕΕΕΣ, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2.2.9.1, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρ. 2.2.9.2 και κατά τη σύναψη της σύμβασης δια της υπεύθυνης δήλωσης της περ. δ' της παρ. 3 του άρ. 105 του Ν. 4412/2016. Δηλαδή, σύμφωνα και με τα οριζόμενα στο άρ. 104 του Ν. 4412/2016, σε συμμόρφωση με το οποίο έχει συμπεριληφθεί στη Διακήρυξη η σχετική

διάταξη του άρθρου 2.2.9.2, δεν απαιτείται πλέον να υποβληθεί οποτεδήποτε αποδεικτικό μέσο με χρόνο ισχύος που να καλύπτει τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι η συνδρομή της αντίστοιχης προϋπόθεσης συμμετοχής έχει δηλωθεί αληθώς στο ΕΕΕΣ. Ειδικότερα, ο οικονομικός φορέας δηλώνει υπεύθυνα στο ΕΕΕΣ τη συνδρομή του κατά περίπτωση απαιτούμενου προσόντος συμμετοχής, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι το διαθέτει κατά τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό. Σύμφωνα με το άρ. 2.2.9.2 Β.3 *«Για την απόδειξη της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας της παραγράφου 2.2.5 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν: ... γ) πιστοποιητικό ασφαλιστικής κάλυψης επαγγελματικών κινδύνων (2.2.5.β)...»*. Για την ύπαρξη ασφάλισης αστικής ευθύνης απαιτείται να έχει λάβει χώρα σύναψη της οικείας σύμβασης μεταξύ ασφαλιστή και ασφαλιζομένου, άλλως δεν νοείται ασφαλιστική κάλυψη έναντι του ανωτέρω κινδύνου. Δηλαδή, προκειμένου για την παραδεκτή συμμετοχή των οικονομικών φορέων στο διαγωνισμό, κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς τους όφειλαν να είναι ασφαλισμένοι, άρα ήδη συμβεβλημένοι, με ασφαλιστική εταιρία για τον ως άνω κίνδυνο, προκειμένου η σχετική δήλωσή τους στο ΕΕΕΣ να είναι ακριβής. Εν προκειμένω, η πρώτη προσφεύγουσα με την προσφορά της υπέβαλε το ΕΕΕΣ της, στο οικείο πεδίο «Ασφαλιστική κάλυψη επαγγελματικών κινδύνων» του οποίου δηλώνει ότι *«Το ασφαλισμένο ποσό στην ασφαλιστική κάλυψη επαγγελματικών κινδύνων του οικονομικού φορέα είναι το εξής: Ποσό 3150000 EUR»* (βλ. αρχείο με τίτλο «3. ΕΕΕΣ espd-response-v2 ... 18 21_SDN.pdf», σελ. 12/16), συναφώς, προς απόδειξη της ασφαλιστικής κάλυψης κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς της, η πρώτη προσφεύγουσα προσκόμισε το υπ' αρ. ... ασφαλιστήριο συμβόλαιο εκδοθέν από την Ευρωπαϊκή Πίστη (βλ. αρχείο με τίτλο «19 ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ.pdf»). Σε αυτό αναφέρεται ως ημερομηνία έναρξης ασφάλισης *«Από 12ης μεσημβρινής της 26/09/2021»* και λήξης *«Έως 12ης μεσημβρινής της 26/09/2022»* και αντικείμενο ασφάλισης *«ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΡΙΤΩΝ»*, ως δε διεύθυνση κινδύνου έχει δηλωθεί *«...,...,...,...»*. Το ασφαλιζόμενο κεφάλαιο ανέρχεται στο ποσό των 200.000€ (βλ. αρχείο με τίτλο «19 ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ.pdf», σελ. 4/12). Συνημμένα στο ως άνω συμβόλαιο προσκομίσθηκε και η Νο ...

πρόσθετη πράξη γενικής αστικής ευθύνης έναντι τρίτων του ως άνω υπ' αρ. 102255 συμβολαίου με διάρκεια «Από 12ης μεσημβρινής της 07/10/2021 Έως 12ης μεσημβρινής της 26/09/2022» (βλ. αρχείο με τίτλο «19 ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ.pdf», σελ. 9/12) στην οποία ρητώς αναφέρεται ότι «Με την παρούσα πρόσθετη πράξη, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου, η Εταιρία σημειώνει ότι από 07/10/2021 αλλάζει το ανώτατο όριο κάλυψης για όλη τη διάρκεια της Ασφάλισης και διαμορφώνεται στο ποσό των 3.150.000,00 Ευρώ». Εντούτοις, από το προσκομισθέν ασφαλιστήριο συμβόλαιο δεν προκύπτει ότι κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς η πρώτη προσφεύγουσα πληρούσε το σχετικό κριτήριο διότι, ενώ στο σχετικό άρ. 2.2.5 περ. β' της Διακήρυξης ρητά προβλέπεται ότι απαιτείται ασφαλιστική κάλυψη «έναντι επαγγελματικών κινδύνων (γενικής αστικής ευθύνης προς τρίτους και αστικής ευθύνης προϊόντος)», στο προσκομισθέν συμβόλαιο αναφέρεται ότι αυτό καλύπτει μόνο τη γενική αστική ευθύνη έναντι τρίτων, ρητά δε στο πεδίο «ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ» αναφέρεται ότι «4. Εξαιρείται η Ευθύνη Προϊόντος / Αλλοίωση εμπορευμάτων» (βλ. αρχείο με τίτλο «19 ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ.pdf», σελ. 5/12), όπως βασίμως ισχυρίζεται η δεύτερη προσφεύγουσα. Συναφώς, αβασίμως η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το υποβληθέν ασφαλιστήριο συμβόλαιο μετά της πρόσθετης πράξης παρέχει «ασφαλιστική κάλυψη τόσο γενικής αστικής ευθύνης όσο και αστικής ευθύνης προϊόντος», διότι, κατά τα ανωτέρω, ουδόλως αυτό τεκμαίρεται από το περιεχόμενο του συμβολαίου. Συναφώς, ως αβάσιμος απορρίπτεται και ο ισχυρισμός της πρώτης προσφεύγουσας ότι «κατά το γράμμα της διακήρυξης απαιτείται ασφαλιστήριο που να καλύπτει την γενική αστική ευθύνη και την αστική ευθύνη προϊόντος και όχι την επαγγελματική αστική ευθύνη» και ότι ο όρος περί εξαίρεσης της επαγγελματικής αστικής ευθύνης και της αστικής ευθύνης προϊόντος «αποτελεί κλασσικό όρο που εντάσσεται σε κάθε ασφαλιστήριο συμβόλαιο», διότι ρητά από τη Διακήρυξη προβλέπεται η κάλυψη του σχετικού κινδύνου, άρα όφειλε να την είχε συμπεριλάβει στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο που προσκόμισε προς απόδειξη της σχετικής απαίτησης. Ο δε ισχυρισμός της δεύτερης προσφεύγουσας περί κάλυψης της απαίτησης για αστική ευθύνη

προϊόντος από το προσκομισθέν συμβόλαιο, ιδία δε διότι στο πεδίο «Επεκτάσεις Κάλυψης Γενικής Αστικής Ευθύνης» των «ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ» αναφέρεται ότι «4. Το παρόν ασφαλιστήριο επεκτείνεται ώστε να καλύπτει και την ευθύνη για Τροφική Δηλητηρίαση τρίτων / πελατών από τρόφιμα ή ποτά που προσφέρονται ή πωλούνται από τον Ασφαλισμένο, εφ' όσον πληρούνται οι κάτωθι προϋποθέσεις: α. Η τροφική δηλητηρίαση να εκδηλώθηκε εντός 24ώρου από την κατανάλωση των ως άνω προϊόντων, σε περισσότερα των τριών (3) ατόμων που δεν ανήκουν μεταξύ τους στην ίδια οικογένεια. β. Τα προϊόντα αυτά να είναι κατάλληλα προς βρώση ή πόση, σύμφωνα με την αγορανομική νομοθεσία γ. Η ποσότητα της κατανάλωσής τους δεν θα εγκυμονεί κινδύνους για τον μέσο καταναλωτή ή ειδικά για εκείνον που τα κατανάλωσε, εφόσον συντρέχουν ειδικές συνθήκες υγείας. δ. Ο ασθενής θα δεχθεί εξειδικευμένη ιατρική βοήθεια εντός της ελληνικής επικράτειας και εντός του πρώτου 24ώρου από την εκδήλωση των συμπτωμάτων της δηλητηρίασης και θα προσκομίσει την σχετική ιατρική γνωμάτευση.» (βλ. αρχείο με τίτλο «19 ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ.pdf», σελ. 7/12), απορρίπτεται ως αβάσιμος διότι ουδόλως καλύπτεται η ευθύνη για τυχόν ζημία τρίτων προκύπτουσα από ελάττωμα των παρεχόμενων προϊόντων, αλλά ο ως άνω όρος αφορά αποκλειστικά και μόνο την περίπτωση της τροφικής δηλητηρίασης. Επίσης, ουδόλως πρόκειται για το πρώτον αξιολόγηση «στοιχείου της προσφοράς που προηγουμένως δεν έχει αξιολογηθεί από την επιτροπή διαγωνισμού», όπως αβασίμως ισχυρίζεται η πρώτη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της διότι, ως αναφέρθηκε ανωτέρω, πρόκειται για αξιολόγηση στοιχείου της προσφοράς που αφορά στο στάδιο της αξιολόγησης των (υπο)φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικών προσφορών. Ομοίως αβάσιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός της πρώτης προσφεύγουσας περί του ότι «η αιτούμενη ασφαλιστική κάλυψη θα πρέπει να είναι σε ισχύ κατά τη διάρκεια της σύμβασης», διότι, ως προεκτέθηκε, η πλήρωση της σχετικής απαίτησης κρίνεται και κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς, ήτοι εν προκειμένω, εάν ήταν πράγματι ήταν ασφαλισμένη, άρα ήδη συμβεβλημένη, με ασφαλιστική εταιρία για τον ως άνω κίνδυνο, προκειμένου η σχετική δήλωσή της στο ΕΕΕΣ να είναι ακριβής. Ενόψει δε αποδοχής των ανωτέρω, παρέλκει η εξέταση του ισχυρισμού της

δεύτερης προσφεύγουσας σχετικά με τα γεωγραφικά όρια της παρεχόμενης ασφαλιστικής κάλυψης. Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος της δεύτερης προσφυγής γίνεται δεκτός ως βάσιμος.

52. Επειδή, ως προς τον τρίτο λόγο της δεύτερης προσφυγής, από το συνδυασμό των άρθρων 2.3.1 και 2.3.2 της Διακήρυξης και 18 και 86 του Ν. 4412/2016 συνάγεται ότι η αξιολόγηση και βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών των διαγωνιζομένων πρέπει να είναι σαφώς, ειδικώς και εμπειριστατωμένως αιτιολογημένη, με την παράθεση στο οικείο πρακτικό των συγκεκριμένων στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη, αυτοτελώς και συγκριτικά, κατ' εκτίμηση των τεθέντων από το νόμο και τη διακήρυξη κριτηρίων, ώστε να μην καταλείπεται αμφιβολία ως προς την ορθότητα της συγκεκριμένης κρίσης (βλ. και ΕλΣυν 25/2020). Η δε βαθμολόγηση κάθε κριτηρίου αξιολόγησης κυμαίνεται από 100 βαθμούς στην περίπτωση που ικανοποιούνται ακριβώς όλοι οι όροι των τεχνικών προδιαγραφών, αυξάνεται δε μέχρι τους 120 βαθμούς όταν υπερκαλύπτονται οι απαιτήσεις του συγκεκριμένου κριτηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 2.3.2 της Διακήρυξης. Εν προκειμένω, αμφότερες οι προσφεύγουσες έλαβαν βαθμολογία 120 βαθμών ως προς το κριτήριο Κ3 (*Η μελέτη λειτουργίας του Φοιτητικού Εστιατορίου. Η οργάνωση και λειτουργία Ομάδας Εργασίας (Αριθμός κατά ειδικότητα Εργατοϋπαλληλικού προσωπικού που θα διατεθεί για την εκτέλεση του έργου)*), για το οποίο, σύμφωνα με τη Διακήρυξη, αξιολογούνται η πληρότητα της μελέτης λειτουργίας των φοιτητικών εστιατορίων σίτισης και της παραγωγής των γευμάτων, οι διαδικασίες που θα ακολουθούνται για την κάλυψη των προδιαγραφών ποιότητας από τις προμήθειες, η αποτελεσματικότητα του προτεινόμενου σχήματος οργάνωσης και διοίκησης των παρεχομένων υπηρεσιών, τα μέτρα υγιεινής για το προσωπικό, τις εγκαταστάσεις των φοιτητικών χώρων σίτισης, τα χρησιμοποιούμενα σκεύη, ο εξοπλισμός και το τελικό προϊόν. Επίσης, αξιολογείται και βαθμολογείται η προτεινόμενη ποιοτική και ποσοτική σύνθεση της ομάδας στην οποία θα ανατεθεί η εκτέλεση του συμβατικού αντικειμένου, τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των εργαζομένων, όπως προκύπτουν από τα στοιχεία εκπαίδευσης, τίτλους και τεκμήρια τυχόν εμπειρίας, η δε χρησιμοποίηση επαρκούς αριθμού προσωπικού και η πληρέστερη σύνθεση από πλευράς ειδικοτήτων λαμβάνονται ιδιαίτερα θετικά κατά την αξιολόγηση

της προσφοράς, ως και η πληρότητα του στελεχιακού και εργατοϋπαλληλικού προσωπικού που θα χρησιμοποιηθούν. Ειδικότερα, σύμφωνα με το υπ' αρ. 1-8/12/2021 και 12/1/2022 πρακτικό ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ της Επιτροπής Διεξαγωγής του επίμαχου διαγωνισμού, ως προς το εν λόγω κριτήριο, «...και οι δύο εταιρίες όχι μόνο ικανοποιούν ακριβώς όλους τους όρους των τεχνικών προδιαγραφών, αλλά τους υπερκαλύπτουν σε πολύ μεγάλο βαθμό. Συνεπώς, και οι δύο βαθμολογούνται με 120». Η πρώτη προσφεύγουσα με την προσφορά της, ως προς το συγκεκριμένο κριτήριο, προσφέρει προσωπικό 33 ατόμων, όπως ειδικότερα αυτό παρατίθεται σε πίνακα στις σελ. 109 και επόμενες στο αρχείο με τίτλο «51 Κ 3 ΜΕΛΕΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ 18 21_snd-1.pdf». Η δε δεύτερη προσφεύγουσα με το υποβληθέν αρχείο με τίτλο «096. ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΑΝΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ... signed.pdf» δηλώνει ότι το προσωπικό που θα απασχολήσει θα έχει την αναφερόμενη στη σελίδα 9 σύνθεση, αναφέροντας ότι «ο αριθμός αυτός ανά ειδικότητα είναι ενδεικτικός με δυνατότητα αυξομειώσεων για την απρόσκοπτη λειτουργία των εστιατορίων» και ότι «Η παραπάνω σύνθεση θα αυξομειώνεται ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες προσέλευσης των σιτιζομένων και την εφαρμογή ειδικών πρωτοκόλλων ασφαλείας όπως πχ μέτρα κατά της εξάπλωσης πανδημίας» (βλ. σελ. 9-10). Ωστόσο, σύμφωνα με το ως άνω κριτήριο Κ3, δεν αξιολογείται μόνο η προτεινόμενη ποσοτική αλλά και η ποιοτική σύνθεση της ομάδας στην οποία θα ανατεθεί η εκτέλεση του συμβατικού αντικείμενου, τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των εργαζομένων, τούτο δε καθιστά ένα μέρος του ως άνω κριτηρίου, το οποίο, κατά τα ως άνω, αξιολογεί την πληρότητα της μελέτης των χώρων σίτισης, τις διαδικασίες που ακολουθούνται ώστε οι προμήθειες να καλύπτουν πάντοτε τις απαιτούμενες προδιαγραφές, την αποτελεσματικότητα του προτεινόμενου σχήματος οργάνωσης και διοίκησης και τα μέτρα υγιεινής. Συνεπώς, πρόκειται για αξιολόγηση μιας συνιστώσας εκ των πολλών που συνιστούν το κριτήριο Κ3. Σε κάθε περίπτωση, η δεύτερη προσφεύγουσα περιλαμβάνει στο λόγο της προσφυγής της διάκριση μεταξύ του προσφερόμενου παραγωγικού και διοικητικού προσωπικού, που ωστόσο ουδεμία τέτοια διάκριση στη προβλέπεται από τη Διακήρυξη στην οποία γίνεται αναφορά για «ομάδα(ς) στην οποία θα ανατεθεί να εκτελέσει το

συμβατικό αντικείμενο», καθιστώντας αβάσιμο το λόγο αυτό, ως ερειδόμενο σε εσφαλμένη βάση. Περαιτέρω, δεν προσδιορίζει με σαφήνεια το λόγο για τον οποίο το ως άνω προσφερόμενο από την πρώτη προσφεύγουσα παραγωγικό προσωπικό δεν επαρκεί για την εκτέλεση του έργου, αφ' ης στιγμής στη Διακήρυξη ουδόλως προβλέπεται ακριβής αριθμός προσφερομένου απασχοληθησομένου προσωπικού, ει μη μόνον, όπως προεκτέθηκε, ομάδα στην οποία θα ανατεθεί η εκτέλεση του συμβατικού αντικειμένου. Συναφώς, αβασίμως η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι με το υποβληθέν πιστοποιητικό ISO 27001:2013 (βλ. αρχείο με τίτλο «028. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ...-1.pdf», σελ. 4/10), με το οποίο πιστοποιείται ότι «έχει καθιερώσει ένα ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ» υπερέχει της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας διότι, όπως προαναφέρθηκε, η αποτελεσματικότητα του προτεινόμενου σχήματος οργάνωσης και διοίκησης των παρεχόμενων υπηρεσιών αποτελεί συνιστώσα του κριτηρίου Κ3, το δε ως άνω πιστοποιητικό, ειδικά ως μη υποχρεωτικώς προβλεπόμενο, αποτελεί επιμέρους συνιστώσα αυτής. Εξ ετέρου, δεν τεκμηριώνει το λόγο για τον οποίο το ως άνω πιστοποιητικό, που καθορίζει τις απαιτήσεις για τη δημιουργία, την εφαρμογή, τη διατήρηση και τη συνεχή βελτίωση ενός συστήματος διαχείρισης ασφάλειας πληροφοριών στο πλαίσιο του οργανισμού (βλ. <https://www.iso.org/standard/54534.html>), ήτοι έχει αντικείμενο μη άμεσα συνδεόμενο με τις παρεχόμενες υπηρεσίες στις οποίες αναφέρεται το εν λόγω κριτήριο, όπως βασίμως ισχυρίζεται η πρώτη προσφεύγουσα, αποτελεί στοιχείο υπεροχής έναντι της προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας που δεν περιλαμβάνει αυτό. Ως προς τον ισχυρισμό ότι η αναθέτουσα αρχή παρέλειψε να διαγνώσει με την απόφασή της ότι η δεύτερη προσφεύγουσα υπέβαλε, μεταξύ των λοιπών εγγράφων του φακέλου της, τα αρχεία «029. ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΕΙΣ ... ΛΗΞΗΣ 23-12-2022» και «030. ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΕΙΣ ... ΛΗΞΗΣ 10-01-2022» σύμφωνα με τα οποία αποδεικνύεται ότι ο φορέας έκδοσης των εκ μέρους κατατεθειμένων πιστοποιητικών ποιότητας είναι διαπιστευμένος από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (Ε.Σ.Υ.Δ.), αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος διότι τυχόν θετικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην προσφορά της και δεν καταγράφηκαν

στην βαθμολογική αιτιολογία δεν σημαίνει πως δεν ελήφθησαν υπόψη (βλ. ΔΕφΑθηνών Α496/2022, σκ. 14). Συναφώς, εφόσον για την αξιολόγηση του συγκεκριμένου κριτηρίου λαμβάνεται υπόψη η κάλυψη των απαιτούμενων προδιαγραφών ποιότητας, η διαπίστευση του φορέα έκδοσης των σχετικών πιστοποιητικών ποιότητας θεωρείται εκ των ων ουκ άνευ. Ειδικότερα, βασίμως η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στα εν λόγω πιστοποιητικά εμφανίζεται ο σχετικός φορέας και ο αριθμός πιστοποίησης του φορέα, μέσω των οποίων επαληθεύεται η πιστοποίησή του, χωρίς να απαιτείται η υποβολή των διαπιστεύσεων από το Ε.Σ.Υ.Δ.. Εξ ετέρου, ουδόλως προσδίδεται με την υποβολή των, κατά τα ανωτέρω, διαπιστεύσεων των φορέων πιστοποίησης, υπεροχή της προσφοράς της δεύτερης προσφεύγουσας έναντι της αντίστοιχης της πρώτης προσφεύγουσας, διότι αφενός η ίδια διαθέτει πιστοποιήσεις εκδοθείσες από τον ίδιο φορέα, στις οποίες αναγράφεται ο σχετικός αριθμός πιστοποίησης Ε.Σ.Υ.Δ. (βλ. αρχείο με τίτλο «41 ISO ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.pdf»), αφετέρου δεν αποδεικνύεται με αυτά κάποια συνιστώσα του σχετικού κριτηρίου, όπως ειδικότερα προβλέπεται αυτό στη Διακήρυξη. Συνεπώς, βάσει όλων των ανωτέρω, αβασίμως η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι θα έπρεπε η πρώτη προσφεύγουσα να είχε λάβει χαμηλότερη βαθμολογία των 120 βαθμών για το ως άνω κριτήριο. Ο δε ισχυρισμός της πρώτης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της περί του ότι ο προσφερόμενος από τη δεύτερη προσφεύγουσα τεχνικός εξοπλισμός υπολείπεται ποιοτικά και ποσοτικά και ότι οι υποψήφιοι θα πρέπει επί ποινή αποκλεισμού να συμπεριλάβουν την περιγραφή του προσφερόμενου τεχνικού εξοπλισμού, αναφέροντας ειδικότερα ισχυρισμό περί της μηχανής κιμά, τούτο ουδόλως δύναται να εξεταστεί ως αυτοτελής λόγος αποκλεισμού της δεύτερης προσφεύγουσας, ως προβαλλόμενος με την παρέμβαση, καθότι με αυτήν δεν επιτρέπεται να μεταβληθεί το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό καθορίστηκε με την υπό κρίση δεύτερη προδικαστική προσφυγή (βλ. Δ. Ράικο, σε Δ. Ράικο, Ε. Βλάχου, Ε. Σαββίδη, Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο Σχετικές διατάξεις – Νομολογία, Τόμος Ι, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2018, σελ. 1192, Δ. Ράικο, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Γ' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2019, σελ. 788). Αναφορικά με το κριτήριο Κ4 (*Πρόσθετες παροχές προς το*

Πανεπιστήμιο (παροχή ειδικού μενού για λόγους π.χ. υγείας, θρησκείας)), η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το προσφερόμενο εκ μέρους της πρώτης προσφεύγουσας σύστημα ελέγχου των καρτών σίτισης των φοιτητών, καθώς και η δημιουργία σταθμών ελέγχου COVID-19 δεν δύνανται να αξιολογηθούν ως πρόσθετες παροχές, κατά το μέρος που αποτελούν υποχρεώσεις του αναδόχου. Ως προς δε το κριτήριο αυτό, η αναθέτουσα αρχή στο πρακτικό υπ' αρ. 1-8/12/2021 και 12/1/2022 ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ αναφέρει για εν λόγω κριτήριο Κ4 ότι η πρώτη προσφεύγουσα προσφέρει, μεταξύ άλλων «• Σύστημα ελέγχου καρτών των φοιτητών με τη χρήση BARCODE. • Η εταιρεία θα δημιουργήσει σταθμούς ελέγχου covid-19 στα εστιατόρια (θερμομέτρηση, χρήση μάσκας, χρήση αντισηπτικού).». Σύμφωνα δε με το άρθρ. 13 του Παραρτήματος Ι- Τεχνικές Προδιαγραφές της Διακήρυξης, «Η σίτιση των δικαιουμένων δωρεάν σίτισης φοιτητών θα γίνεται με την επίδειξη της ειδικής ταυτότητας με την οποία θα εφοδιάζονται από την Επιτροπή Φοιτητικής Μέριμνας του άρθρ. 6 της ΚΥΑ Φ5/68535/Β3/2012 και αφού ελέγχονται θα καταχωρούνται σε ηλεκτρονικό υπολογιστή τον οποίο υποχρεούται να διαθέτει ο ανάδοχος και οι σχετικές εγγραφές θα παραδίδονται καθημερινώς στην Επιτροπή Φοιτητικής Μέριμνας.». Συνεπώς, όπως βασίμως η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται, εσφαλμένα συμπεριελήφθησαν τα ως άνω χαρακτηριστικά για την αξιολόγηση του εν λόγω κριτηρίου, γεγονός το οποίο εξάλλου αποδέχεται η πρώτη προσφεύγουσα με την παρέμβασή της, η οποία βασίμως ισχυρίζεται ότι οι συγκεκριμένες παροχές δεν περιλαμβάνονται στο αρχείο της προσφοράς της που αφορά στο συγκεκριμένο κριτήριο, ήτοι στο αρχείο με τίτλο «52 Κ 4 ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΝΟΥ ..._snd.pdf». Ωστόσο, ακόμα και χωρίς τη λήψη υπόψη των ως άνω στοιχείων, τα λοιπά προσφερόμενα σχετικά στοιχεία, όπως ειδικότερα παρατίθενται στο ως άνω πρακτικό, δικαιολογούν την απονομή των 120 βαθμών. Ως προς τον ισχυρισμό της δεύτερης προσφεύγουσας περί παροχής υγειονομικού υλικού προς τους φοιτητές, ομοίως αβασίμως προβάλλεται διότι, όπως βασίμως υποστηρίζει με την παρέμβασή της η πρώτη προσφεύγουσα, αυτή η πρόσθετη παροχή αφορά και στα γραφεία των διοικητικών υπηρεσιών (βλ. αρχείο με τίτλο «52 Κ 4 ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΝΟΥ ..._snd.pdf», σελ. 80, στοιχείο 22). Συναφώς, όλως αορίστως και χωρίς να επικαλείται συγκεκριμένη

αιτιολογία, άλλως χωρίς να προσκομίζει κάποια σχετική απόδειξη των ισχυρισμών της, η δεύτερη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρόσθετη παροχή των 30 δωρεάν coffee breaks στις συνεδριάσεις της Διοικούσας Επιτροπής της αναθέτουσας αρχής ανά εξάμηνο εκ μέρους της πρώτης προσφεύγουσας μη νομίμως αξιολογήθηκε γιατί δεν πραγματοποιούνται τόσες συνεδριάσεις ανά εξάμηνο. Σε κάθε δε περίπτωση, ο κάθε προσφέρων είναι ελεύθερος, κατά τη διακριτική του ευχέρεια, να συμπεριλάβει τον αριθμό των πρόσθετων παροχών που επιθυμεί, λαμβάνοντας υπόψη ότι δίνεται, για το συγκεκριμένο κριτήριο, ιδιαίτερα μεγάλη ευχέρεια, τούτο δε ισχύει και για την παροχή περί πραγματοποίησης εκδήλωσης υποδοχής πρωτοετών φοιτητών, καθότι, κατά τη διακριτική ευχέρειά της, η δεύτερη προσφεύγουσα συνυπολόγισε και τις εγγραφές φοιτητών στο μέσον του ακαδημαϊκού έτους. Πιο συγκεκριμένα, η ιδιαίτερη μεγάλη ευχέρεια που δίνεται ως προς τις προσφερόμενες παροχές που αξιολογούνται για το συγκεκριμένο κριτήριο τεκμαίρεται από την ρητά ενδεικτική, και πάντως μη περιοριστική, παράθεση σχετικών παροχών. Αναφορικά με την παροχή καρτών δωρεάν σίτισης, η δεύτερη προσφεύγουσα προσφέρει *«Με την προϋπόθεση ότι θα εκδοθούν οι προβλεπόμενες κάρτες σίτισης που αναγράφονται στη με αριθμό ... Διακήρυξη ... δωρεάν 200 επιπλέον κάρτες σίτισης για την ...»* (βλ. αρχείο με τίτλο «102. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΠΡΟΣ ... 2021 signed-1.pdf», σελ. 4/5, σημ. 14), ήτοι, όπως παραθέτει στην προσφυγή της, κάρτες δωρεάν σίτισης συνολικού κόστους $200 \times 3 \times 275 = 165.000\text{€}$. Αντίστοιχα, η πρώτη προσφεύγουσα προσφέρει 340 δωρεάν ημερήσιες κάρτες σίτισης (βλ. αρχείο με τίτλο «52 Κ 4 ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΝΟΥ ..._snd.pdf», σελ. 79, σημ. 15), *«1.020 € ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΚΟΣΤΟΣ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ»*, δηλαδή, όπως βασίμως με την παρέμβασή της ισχυρίζεται, για όλη τη διάρκεια της σύμβασης, $1.020 \text{ €} \times 275 = 280.500\text{€}$, ήτοι ποσό που υπερβαίνει το αντίστοιχο της δεύτερης προσφεύγουσας. Συναφώς, αβασίμως η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η πρώτη προσφεύγουσα στην προσφορά της περιλαμβάνει εβδομαδιαία κάρτα με κόστος 21€ και μηνιαία κάρτα με κόστος 90€ διότι, σύμφωνα με το άρ. 12 του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, *«Ο ανάδοχος υποχρεούται να παρέχει ημερήσια σίτιση και στους μη δικαιούμενους δωρεάν σίτισης φοιτητές (προπτυχιακούς, μεταπτυχιακούς, υποψήφιους διδάκτορες), με την καταβολή*

από αυτούς της προσφερθείσας τιμής ημερήσιου σιτηρεσίου πλέον ΦΠΑ, με την προϋπόθεση ότι έχουν προπληρώσει εβδομαδιαία κάρτα σίτισης. Σε άλλη περίπτωση, θα τους παρέχει ημερήσια σίτιση με την καταβολή του ποσού των τριών (3,00) ευρώ πλέον ΦΠΑ. Επίσης, ο ανάδοχος υποχρεούται να παρέχει ημερήσια σίτιση στο προσωπικό (διδασκικό, διοικητικό) του Πανεπιστημίου, με την καταβολή από αυτούς του ποσού των τριών (3,00) ευρώ πλέον ΦΠΑ για το ενιαίο εδεσματολόγιο και ποσού πέντε (5,00) ευρώ πλέον ΦΠΑ για εδεσματολόγιο πολλαπλής επιλογής (μπουφέ).», τούτο δε αναφέρεται και στην προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας (βλ. αρχείο με τίτλο «51 Κ 3 ΜΕΛΕΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ 18 21_snd.pdf», σελ. 11-12/142). Η δε δεύτερη προσφεύγουσα με την προσφορά της αναφέρει ότι «Οι «μη δικαιούμενοι δωρεάν σίτισης» σπουδαστές του ... έχουν το δικαίωμα να σιτίζονται σε όλες τις φοιτητικές λέσχες που δραστηριοποιείται ταυτοχρόνως η εταιρεία μας καταβάλλοντας το αντίτιμο που έχει ορισθεί για το ημερήσιο σιτηρέσιο σε καθεμία από αυτές» (βλ. αρχείο με τίτλο «102. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΠΡΟΣ ... 2021 signed-1.pdf», σελ. 2/5, σημ. 2) και ότι «Για όλους τους μη δικαιούμενους δωρεάν σίτιση φοιτητές του ... προσφέρουμε εβδομαδιαία κάρτα σίτισης αντί του ποσού των 16.00 (Δέκα Έξι ευρώ) και μηνιαία κάρτα σίτισης αντί του ποσού των 67.00 (Εξήντα Επτά ευρώ). Στην τιμή δεν συμπεριλαμβάνεται ο εκάστοτε ΦΠΑ.» (βλ. αρχείο με τίτλο «102. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΠΡΟΣ ... 2021 signed-1.pdf», σελ. 3/5, σημ. 12), ωστόσο, η κοστολόγηση της ημερήσιας σίτισης από τους μη δικαιούχους δωρεάν σίτισης προβλέπεται στο ως άνω άρθρο του Παραρτήματος Ι. Συναφώς, βασίμως η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι απαγορεύεται η σίτιση φοιτητών που δεν ανήκουν στο εκάστοτε Πανεπιστημιακό Ίδρυμα διότι, σύμφωνα με το άρ. 22 του Παραρτήματος Ι, «Απαγορεύεται αυστηρά η σίτιση φοιτητών άλλων Ιδρυμάτων, καθώς και ατόμων που δεν ανήκουν στο ...», καθότι δεν προσδιορίζει εάν πρόκειται για λέσχες που ανήκουν στο ... (βλ. «102. ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΠΡΟΣ ... 2021 signed-1.pdf», σελ. 2/5, σημ. 2). Ο δε ισχυρισμός της πρώτης προσφεύγουσας με την παρέμβασή της περί της απόρριψης της προσφοράς της δεύτερης προσφεύγουσας λόγω μη δήλωσης με την προσφορά της του ύψους της δαπάνης της κάθε προσφερόμενης παροχής ουδόλως δύναται να

εξεταστεί ως αυτοτελής λόγος αποκλεισμού της δεύτερης προσφεύγουσας, ως προβαλλόμενος με την παρέμβαση, καθότι με αυτήν δεν επιτρέπεται να μεταβληθεί το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό καθορίστηκε με την υπό κρίση δεύτερη προδικαστική προσφυγή (βλ. Δ. Ράικο, σε Δ. Ράικο, Ε. Βλάχου, Ε. Σαββίδη, Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο Σχετικές διατάξεις – Νομολογία, Τόμος Ι, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2018, σελ. 1192, Δ. Ράικο, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Γ' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2019, σελ. 788). Συνεπώς, βάσει όλων των ανωτέρω, συνάγεται ότι ορθώς αποδόθηκε στην πρώτη προσφεύγουσα βαθμολογία 120 βαθμών.

53. Επειδή η εισήγηση γίνεται δεκτή.

54. Επειδή, οι υπό κρίση προδικαστικές προσφυγές πρέπει να γίνουν εν μέρει δεκτές.

55. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να επιστραφούν τα κατατεθέντα παράβολα.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την πρώτη προδικαστική προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει τη δεύτερη προδικαστική προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την ασκηθείσα πρώτη παρέμβαση επί της πρώτης προδικαστικής προσφυγής.

Δέχεται την ασκηθείσα παρέμβαση επί της δεύτερης προδικαστικής προσφυγής.

Ακυρώνει την προσβαλλόμενη, κατά το σκεπτικό.

Ορίζει την επιστροφή του καταβληθέντος παραβόλου στην πρώτη προσφεύγουσα.

Ορίζει την επιστροφή του καταβληθέντος παραβόλου στη δεύτερη προσφεύγουσα.

Αριθμός απόφασης : 501,502 /2022

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 24.03.2022 και εκδόθηκε στις 04.04.2022 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΖΕΡΒΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΕΤΡΟΥ